SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2195

S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

o komisyjnym projekcie ustawy o Straży Marszałkowskiej (druk nr 1971).

Sejm na 51. posiedzeniu w dniu 9 listopada 2017 r. - na podstawie art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu - skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w celu rozpatrzenia.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 21 listopada 2017 r. i 23 stycznia 2018 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 23 stycznia 2018 r.

Przewodniczący Komisji
Administracji i Spraw Wewnętrznych
Sprawozdawca

/-/ Arkadiusz Czartoryski

projekt

U S T A W A

z dnia ……2018 r.

o Straży Marszałkowskiej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Straż Marszałkowska jest umundurowaną i uzbrojoną formacją wykonującą zadania w zakresie ochrony Sejmu i Senatu.

2. Straż Marszałkowska podlega Marszałkowi Sejmu.

3. Zakres i sposób wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, w zakresie ochrony Senatu, określi Marszałek Sejmu w uzgodnieniu z Marszałkiem Senatu, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Nazwa „Straż Marszałkowska” przysługuje wyłącznie formacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 2. 1. Do zadań Straży Marszałkowskiej należy:

1) ochrona terenów, obiektów i urządzeń będących w zarządzie Kancelarii Sejmu i zarządzie Kancelarii Senatu, w tym przy użyciu urządzeń służących do rejestracji obrazu i dźwięku;
2) zapewnienie, w zakresie niezastrzeżonym dla Służby Ochrony Państwa i Żandarmerii Wojskowej, bezpieczeństwa osobom przebywającym na terenach i w obiektach, o których mowa w pkt 1, oraz w miejscach odbywania posiedzeń Zgromadzenia Narodowego, Sejmu i Senatu;
3) kontrola uprawnień do przebywania na terenach i w obiektach, o których mowa w pkt 1, oraz wydawanie przepustek uprawniających do przebywania na tych terenach i w tych obiektach, a także zapewnienie tam porządku;
4) kontrola uprawnień do wjazdu i przebywania na terenach i w obiektach, o których mowa w pkt 1, oraz wydawanie przepustek uprawniających do wjazdu i przebywania na tych terenach i w tych obiektach, a także zapewnienie tam porządku;

5) wykonywanie zarządzeń porządkowych Marszałka Sejmu wydawanych na podstawie regulaminu Sejmu i zarządzeń porządkowych Marszałka Senatu wydawanych na podstawie regulaminu Senatu;
6) prowadzenie rozpoznania pirotechniczno-radiologicznego osób, pojazdów, terenów i obiektów, o których mowa w pkt 1, oraz podejmowanie działań zmierzających do neutralizacji zagrożeń;
7) wykrywanie urządzeń podsłuchowych na terenach, w obiektach i w urządzeniach będących w zarządzie Kancelarii Sejmu i zarządzie Kancelarii Senatu;
8) wykonywanie zadań w zakresie obrony cywilnej i ochrony przeciwpożarowej;
9) konwojowanie wartości pieniężnych, mienia i dokumentów;
10) udział w wykonywaniu zadań reprezentacyjnych, w szczególności w ceremoniale powitań i pożegnań podczas wizyt parlamentarnych oraz w asystach honorowych.

2. W celu zapewnienia ochrony obiektów i osób, Straż Marszałkowska w szczególności:

1) planuje sposoby zabezpieczenia obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
2) planuje sposoby zabezpieczenia osób oraz możliwości ich ewakuacji w przypadku powstania zagrożenia, w zakresie nie zastrzeżonym dla Służby Ochrony Państwa i Żandarmerii Wojskowej;
3) rozpoznaje i analizuje potencjalne zagrożenia;
4) zapobiega powstawaniu zagrożeń;
5) koordynuje realizację działań ochronnych;
6) wykonuje bezpośrednią ochronę;
7) zabezpiecza obiekty;
8) doskonali metody pracy;
9) planuje wspólnie z Służbą Ochrony Państwa, Żandarmerią Wojskową oraz Policją sposoby i metody współdziałania w sytuacjach potencjalnych zagrożeń.

Art. 3. 1. W zakresie swoich zadań Straż Marszałkowska wykonuje czynności administracyjno-porządkowe, reprezentacyjne oraz podejmuje działania profilaktyczne.

2. Straż Marszałkowska w zakresie działań, o których mowa w ust. 1:

1) zapobiega popełnianiu przestępstw przeciwko ochranianym osobom i obiektom;
2) ujawnia osoby i zdarzenia oraz rozpoznaje miejsca i zjawiska mogące mieć związek z zagrożeniem osób ochranianych oraz bezpieczeństwa obiektów i urządzeń objętych ochroną.

3. Straż Marszałkowska prowadzi działania, o których mowa w ust. 1, poprzez:
1) gromadzenie i przetwarzanie informacji mogących wpłynąć na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1;
2) planowanie i systematyczne sprawdzanie obiektów objętych ochroną w celu zapewnienia bezpiecznej realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1;
3) korzystanie z informacji i danych, przechowywanych w zbiorach ewidencji kryminalnej i zbiorach archiwalnych, dla wyeliminowania potencjalnego zagrożenia dla ochranianych osób i obiektów.

4. Zadania Straży Marszałkowskiej są wykonywane przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej.

5. Wykonywanie czynności z zakresu obsługi administracyjnej i materialno-technicznej Straży Marszałkowskiej można powierzyć osobom niebędącym funkcjonariuszami Straży Marszałkowskiej.

Art. 4. 1. Organy administracji rządowej, organy samorządu terytorialnego oraz instytucje państwowe są obowiązane, w zakresie swojego działania, do współpracy ze Strażą Marszałkowską, a w szczególności do udzielania pomocy w realizacji jej zadań.

2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadań Straż Marszałkowska może:
1) korzystać z informacji o osobach i zagrożeniach udostępnianych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Policję, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Służbę Celno-Skarbową i Żandarmerię Wojskową;
2) gromadzić i przetwarzać informacje, w tym dane osobowe, mogące wpłynąć na realizację jej zadań.

3. Straż Marszałkowska może przetwarzać dane osobowe bez wiedzy i zgody osoby, której one dotyczą, jeżeli służy to realizacji zadań, o których mowa w art. 2.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przechowuje się przez okres niezbędny do wykonywania zadań przez Straż Marszałkowską, a weryfikacji tych danych dokonuje się co 5 lat od dnia ich uzyskania.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania Straży Marszałkowskiej informacji uzyskanych przez podmioty, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem:

1) sytuacji, w których informacje są przekazywane;
2) przypadków nieprzekazania informacji lub ograniczenia ich zakresu;
3) sposobu dokumentowania tych informacji.

Art. 5. Dzień 20 maja ustanawia się świętem Straży Marszałkowskiej.

Art. 6. Marszałek Sejmu, w drodze zarządzenia, nadaje Straży Marszałkowskiej sztandar oraz określa jego wzór.

Rozdział 2

Organizacja Straży Marszałkowskiej

Art. 7. 1. Straż Marszałkowska jest komórką organizacyjną Kancelarii Sejmu.

2. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, organizację wewnętrzną, szczegółowy tryb działania Straży Marszałkowskiej oraz zakres zadań realizowanych na rzecz Straży Marszałkowskiej przez Kancelarię Sejmu.

Art. 8. 1. Strażą Marszałkowską kieruje Komendant Straży Marszałkowskiej bezpośrednio lub przez swoich zastępców.

2. Zakres zadań i obowiązków Komendanta Straży Marszałkowskiej określa Szef Kancelarii Sejmu.

3. Zakres zadań i obowiązków zastępców Komendanta Straży Marszałkowskiej określa, na wniosek Komendanta Straży Marszałkowskiej, Szef Kancelarii Sejmu.

4. W razie nieobecności Komendanta Straży Marszałkowskiej jego obowiązki wykonuje wyznaczony przez niego zastępca.

5. Komendant Straży Marszałkowskiej jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej oraz osób, o których mowa w art. 3 ust. 5.

Art. 9. Komendantem Straży Marszałkowskiej oraz jego zastępcą może zostać osoba posiadająca wykształcenie wyższe i spełniająca warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–9.

Art. 10. 1. Komendanta Straży Marszałkowskiej powołuje i odwołuje Szef Kancelarii Sejmu.

2. Zastępcę Komendanta Straży Marszałkowskiej powołuje i odwołuje Szef Kancelarii Sejmu.

3. W razie opróżnienia stanowiska Komendanta Straży Marszałkowskiej Szef Kancelarii Sejmu powierza pełnienie obowiązków Komendanta Straży Marszałkowskiej jego zastępcy na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

4. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez Komendanta Straży Marszałkowskiej Szef Kancelarii Sejmu, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy, powierza pełnienie obowiązków Komendanta Straży Marszałkowskiej jego zastępcy.

Rozdział 3

Formy działania i zakres uprawnień Straży Marszałkowskiej

Art. 11. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej w czasie wykonywania czynności służbowych jest obowiązany do poszanowania godności ludzkiej oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka, działania z poczuciem powagi i z zachowaniem zasad kultury osobistej, przestrzegania zasad dyscypliny oraz udzielania niezbędnej pomocy i ochrony osobom znajdującym się w obiektach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1.

Art. 12. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej wykonując zadania, o których mowa w art. 2, ma prawo:

1) wydawać polecenia osobom, których zachowanie stwarza lub może stworzyć zagrożenie dla bezpieczeństwa osób, terenów, obiektów i urządzeń podlegających ochronie Straży Marszałkowskiej, a w szczególności wydawać polecenia:
   a) opuszczenia przez osoby miejsca, w którym przebywanie może stanowić zagrożenie dla realizacji zadania,
   b) zatrzymania pojazdu,
   c) usunięcia pojazdu z miejsca postoju,
   d) usunięcia innych przedmiotów i urządzeń lub oddania ich do depozytu;
2) legitymować osoby w celu ustalenia ich tożsamości;

3) ujmować osoby stwarzające w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz dla mienia, a także osoby w sposób rażący naruszające porządek publiczny;
4) dokonywać kontroli osobistej, a także przeglądać zawartość bagaży i sprawdzać ładunki i pomieszczenia w sytuacjach, gdy jest to niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa ochranianych osób, obiektów i urządzeń;
5) żądać udzielenia niezbędnej pomocy, w zakresie ich działania, od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i organów samorządu terytorialnego oraz jednostek gospodarczych prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej;
6) zwracać się o udzielenie niezbędnej pomocy do innych jednostek gospodarczych i organizacji społecznych, a w nagłych przypadkach również do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy;
7) dokonywać kontroli bezpieczeństwa osób wchodzących na teren obiektów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, pojazdów, bagaży, przesyłek, pomieszczeń, obiektów i terenu w formie:
   a) kontroli manualnej lub
   b) sprawdzenia za pomocą środków technicznych niezbędnych do wykrywania materiałów i urządzeń niebezpiecznych lub
   c) sprawdzenia biochemicznego lub
   d) sprawdzenia z wykorzystaniem psów służbowych

   – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań.

2. Osobie ujętej przysługują uprawnienia osoby zatrzymanej przewidziane w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.).

3. Ujęcie osoby określone w ust. 1 pkt 3 może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne.

4. Osobę ujętą należy niezwłocznie poddać, w przypadku uzasadnionej potrzeby, badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.

5. Osoby ujęte w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 oraz odebrane osobie ujętej broń i przedmioty, o których mowa w art. 15 pkt 2, są niezwłocznie przekazywane właściwej jednostce organizacyjnej Policji.

6. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 7, wykonuje się w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, wobec której zostały podjęte.

7. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, w terminie 7 dni od dnia dokonania czynności przysługuje zażalenie do prokuratora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności. Do zażalenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące postępowania odwoławczego.

8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając dostosowany do sytuacji sposób przeprowadzania przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej czynności podejmowanych w ramach posiadanych uprawnień, obowiązki funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej podczas wykonywania czynności, uprawnienia osób, wobec których czynności są podejmowane, oraz mając na uwadze potrzebę zebrania pełnego materiału dowodowego celem dalszego prowadzenia postępowania przez właściwe organy.

9. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb i przypadki przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 4 oraz sposób ich dokumentowania, uwzględniając przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie ujętej pierwszej pomocy medycznej, podmioty właściwe do przeprowadzenia badań lekarskich, przypadki użycia specjalnego środka transportu oraz sposób dokumentowania przypadków uniemożliwienia przeprowadzania badania lekarskiego, mając na względzie konieczność zapewnienia szybkiej i skutecznej pomocy osobie ujętej.

Art. 13. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej, przystępując do czynności służbowych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1–4, jest obowiązany:

1) podać stopień oraz imię i nazwisko;
2) podać podstawę prawną oraz przyczynę podjęcia czynności służbowej.

2. W przypadku realizacji czynności służbowych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 7, podanie informacji wskazanych w ust. 1 następuje na żądanie osoby, wobec której czynność służbowa jest realizowana.

3. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy jego realizacja mogłaby spowodować

bezpośrednie zagrożenie dla osób lub obiektów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, podlegających ochronie Straży Marszałkowskiej.

4. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej o każdym przypadku ujęcia osoby jest obowiązany powiadomić swojego przełożonego.

Art. 14. 1. Tożsamość osoby legitymowanej funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ustala na podstawie:

1) dokumentów tożsamości;
2) oświadczenia innej osoby, której tożsamość została ustalona na podstawie dokumentów tożsamości;
3) oświadczenia osoby, która jest funkcjonariuszowi znana.

2. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ustala tożsamość osoby, o której mowa w ust. 1, w sposób umożliwiający odnotowanie:

1) imienia lub imion oraz nazwiska oraz adresów zamieszkania lub pobytu;
2) numeru PESEL, a w przypadku braku informacji o numerze PESEL – daty i miejsca urodzenia oraz imion rodziców i nazwiska rodowego;
3) rodzaju i cech identyfikacyjnych dokumentu, na podstawie którego ustalono tożsamość osoby legitymowanej.

3. W razie legitymowania osób znajdujących się w pojeździe, gdy uzasadniają to względy bezpieczeństwa, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ma prawo żądać opuszczenia pojazdu przez te osoby.

4. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej może odstąpić od legitymowania osoby, która jest mu znana.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie prawidłowego ustalenia tożsamości osoby oraz dokumentowania procesu legitymowania.

Art. 15. Przy wykonywaniu czynności, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3, funkcjonariusz jest obowiązany:

1) wydawać osobie ujętej polecenia;
2) sprawdzić, czy osoba ujęta posiada broń lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo stanowić dowody rzeczowe lub podlegać przepadkowi;
3) odebrać broń i przedmioty, o których mowa w pkt 2;

4) poinformować osobę o ujęciu i jego przyczynach oraz uprzedzić o obowiązku zastosowania się do wydanych poleceń.

Art. 16. 1. Przy wykonywaniu zadań funkcjonariuszom Straży Marszałkowskiej przysługuje prawo użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5, 7, 9, 11, 12 lit. a, pkt 13, 18 i 20 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24), w przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1-6 i 8-14 tej ustawy.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, pkt 3 lit. a i pkt 4 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze Straży Marszałkowskiej mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.

3. Użycie i wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz dokumentowanie tego użycia i wykorzystania odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Art. 17. 1. W przypadku zagrożenia realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, 4, 6 i 7, jeżeli siły Straży Marszałkowskiej są niewystarczające lub mogą okazać się niewystarczające do wykonania swoich zadań, do udzielenia pomocy Straży Marszałkowskiej, Prezes Rady Ministrów, na wniosek Szefa Kancelarii Sejmu, uzgodniony z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, może zarządzić użycie funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa lub funkcjonariuszy Policji.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może zostać udzielona przez funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa lub funkcjonariuszy Policji również w formie samodzielnych działań.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa lub funkcjonariuszom Policji przysługują, w zakresie niezbędnym do wykonania ich zadań, wobec wszystkich osób uprawnienia funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej określone w art. 12 i art. 16.

4. Korzystanie z uprawnień, o których mowa w ust. 3, następuje na zasadach i w trybie określonych dla funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej.

Rozdział 4

Służba w Straży Marszałkowskiej

Art. 18. 1. Funkcjonariuszem Straży Marszałkowskiej może być osoba:

1) posiadająca wyłącznie obywatelstwo polskie;
2) korzystająca z pełni praw publicznych;
3) posiadająca co najmniej wykształcenie średnie;
4) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
5) ciesząca się nieposzlakowaną opinią;
6) dająca rękojmię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
7) posiadająca zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacji uzbrojonej i gotowa podporządkować się dyscyplinie służbowej;
8) mająca uregulowany stosunek do służby wojskowej;
9) która nie pełniła służby, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721 i 1948).

2. Przyjęcie kandydata do służby poprzedza się postępowaniem kwalifikacyjnym mającym na celu ustalenie, czy kandydat spełnia warunki przyjęcia do służby w Straży Marszałkowskiej oraz określenie jego predyspozycji do pełnienia tej służby, na które składa się:

1) przyjęcie kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o uprzednim zatrudnieniu;
2) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej;
3) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby;
4) przeprowadzenie testu sprawności fizycznej;
5) sprawdzenie w ewidencjach, rejestrach i kartotekach prawdziwości danych zawartych w kwestionariuszu osobowym kandydata do służby;

6) przeprowadzenie postępowania sprawdzającego określonego w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

3. Ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby dokonuje komisja lekarska podległa ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822).

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Straży Marszałkowskiej może zwolnić kandydata do służby w Straży Marszałkowskiej z obowiązku odbycia testu sprawności fizycznej.

5. W stosunku do kandydata ubiegającego się o przyjęcie do służby w Straży Marszałkowskiej na stanowisko wymagające szczególnych umiejętności lub predyspozycji postępowanie kwalifikacyjne może być rozszerzone o czynności mające na celu sprawdzenie przydatności kandydata do służby na takim stanowisku, w tym o przeprowadzenie badania psychofizjologicznego.

6. Postępowanie kwalifikacyjne zarządza i prowadzi Komendant Straży Marszałkowskiej.

7. Komendant Straży Marszałkowskiej odmawia poddania kandydata postępowaniu kwalifikacyjnemu albo odstępuje od jego prowadzenia w przypadku:

1) niezłożenia kompletu dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
2) niespełnienia wymagań określonych w ust. 1;
3) uzyskania negatywnego wyniku z jednego z etapów postępowania kwalifikacyjnego, o których mowa w ust. 2 pkt 2–4;
4) zatajenia lub podania nieprawdziwych danych w kwestionariuszu osobowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
5) niepoddania się przez kandydata przewidzianym w postępowaniu kwalifikacyjnym czynnościom lub etapom tego postępowania;
6) przystąpienia do ponownego postępowania kwalifikacyjnego pomimo uzyskania przez niego w poprzednim postępowaniu kwalifikacyjnym negatywnego wyniku z etapu postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 5 i 6, gdy z informacji posiadanych przez Komendanta Straży Marszałkowskiej wynika, że nie uległy zmianie okoliczności stanowiące podstawę negatywnego wyniku z danego etapu.

8. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania i oceniania postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów do służby, zakres i sposób przeprowadzania testu sprawności fizycznej oraz sposób sprawdzania wymogów posiadania obywatelstwa polskiego, korzystania z pełni praw publicznych i niekaralności za popełnienie przestępstwa, mając na względzie specyfikę zadań związanych ze służbą funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej.

Art. 19. 1. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Służby Celno-Skarbowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Straży Marszałkowskiej, jeżeli wykazuje predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do służby w Straży Marszałkowskiej przenosi Komendant Straży Marszałkowskiej za zgodą Szefa Kancelarii Sejmu oraz w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego, Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendantem Służby Ochrony Państwa, Dyrektorem Generalnym Służby Więziennej, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej lub Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

3. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Służby Celno-Skarbowej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego przeniesiony do służby w Straży Marszałkowskiej zachowuje ciągłość służby.

4. Funkcjonariuszowi przenoszonemu w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odprawa ani inne należności przewidziane dla funkcjonariuszy odchodzących ze służby.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb prowadzenia postępowania w sprawie przenoszenia funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, uwzględniając posiadane umiejętności predestynujące do

służby w Straży Marszałkowskiej, równorzędność okresów służby i stażu, przysługujące należności oraz uzyskane w dotychczasowych jednostkach kwalifikacje zawodowe.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jakie stopnie służb wymienionych w ust. 1 odpowiadają poszczególnym stopniom Straży Marszałkowskiej, uwzględniając równorzędność pierwszych stopni w poszczególnych korpusach.

Art. 20. 1. Przed podjęciem służby funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej składa ślubowanie według następującej roty:

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej ślubuję wiernie służyć Narodowi Polskiemu, przestrzegać prawa, dochować wierności konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie wykonywać obowiązki funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, nawet z narażeniem własnego życia, a także strzec honoru i dobrego imienia służby oraz przestrzegać dyscypliny służbowej i zasad etyki zawodowej.”.

Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej składający ślubowanie może dodać na końcu zdanie „Tak mi dopomóż Bóg”.

2. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, ceremoniał składania ślubowania.

Art. 21. 1. Stosunek służbowy funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej powstaje w drodze mianowania na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do służby.

2. Osobę przyjętą do służby mianuje się funkcjonariuszem Straży Marszałkowskiej w służbie przygotowawczej na okres 3 lat.

3. Po upływie okresu służby przygotowawczej i uzyskaniu pozytywnej opinii służbowej funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej mianuje się funkcjonariuszem Straży Marszałkowskiej w służbie stałej.

4. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej Szef Kancelarii Sejmu może skrócić okres służby przygotowawczej funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej albo zwolnić go z odbywania tej służby.

5. Szef Kancelarii Sejmu może przedłużyć okres służby przygotowawczej o okres przerwy w wykonywaniu przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej obowiązków służbowych w przypadku przerwy trwającej łącznie ponad 3 miesiące.

6. Szef Kancelarii Sejmu wydaje funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej identyfikator służbowy i legitymację służbową oraz dokonuje w niej wpisów.

7. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu, określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej oraz tryb postępowania w przypadku utraty lub odnalezienia legitymacji, z uwzględnieniem informacji zawartych w tej legitymacji.

Art. 22. 1. Szef Kancelarii Sejmu, w drodze decyzji, mianuje funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej na stanowisko służbowe, przenosi oraz zwalnia ze stanowiska.

2. Mianowanie może nastąpić po uzyskaniu poświadczenia bezpieczeństwa upoważniającego do dostępu do informacji niejawnych wymaganego na określonym stanowisku służbowym.

Art. 23. 1. Czas pełnienia służby przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej jest określony wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

2. Czas pełnienia służby przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej wynosi 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 6 miesięcy.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej skierowanych na szkolenie w systemie skoszarowanym lub przebywających w podróży służbowej.

4. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2 funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługuje czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo rekompensata pieniężna.

5. Rekompensata pieniężna, o której mowa w ust. 4, za jedną godzinę służby stanowi 60% z 1/172 przeciętnego uposażenia zasadniczego należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym wraz z dodatkami o charakterze stałym.

6. Należną rekompensatę pieniężną wypłaca się do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, lecz nie później niż w dniu zwolnienia ze służby.

7. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, rozkład czasu służby oraz tryb udzielania czasu wolnego w zamian za służbę w wymiarze przekraczającym 40 godzin tygodniowo, uwzględniając czas niezbędny na wypoczynek oraz prawidłowe wykonywanie służby.

Art. 24. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej podlega opiniowaniu służbowemu.

2. Opiniowanie służbowe funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w służbie stałej odbywa się co najmniej raz na 2 lata, zaś funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w służbie przygotowawczej – co najmniej raz na rok.

3. Opiniowanie służbowe funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej ma:

1) ocenić jego wywiązywanie się z obowiązków na stanowisku służbowym;
2) ocenić jego kompetencje i predyspozycje;
3) wyznaczać kierunki rozwoju zawodowego i określać potrzeby szkoleniowe opiniowanego.

4. Na podstawie ocen, o których mowa w ust. 3, opiniujący wystawia ogólną ocenę opiniowanego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, wyrażoną z zastosowaniem następującej skali ocen:

1) wzorowa (6);
2) bardzo dobra (5);
3) dobra (4);
4) dostateczna (3);
5) niedostateczna (2).

5. Właściwy do opiniowania służbowego Komendanta Straży Marszałkowskiej i jego zastępców jest Szef Kancelarii Sejmu, zaś w stosunku do pozostałych funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej – Komendant Straży Marszałkowskiej.

6. Osoba opiniująca doręcza, za pokwitowaniem, potwierdzoną kopię opinii służbowej funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, którego ona dotyczy, w terminie 30 dni od dnia jej sporządzenia. W opinii służbowej zamieszcza się pouczenie o przysługującym opiniowanemu prawie do wniesienia odwołania od opinii.

7. W przypadku gdy nie jest możliwe doręczenie funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej kopii opinii służbowej w terminie, o którym mowa w ust. 6, termin ten biegnie od dnia ustania przeszkody.

8. W przypadku odmowy przyjęcia opinii służbowej przez opiniowanego za równoznaczne z doręczeniem, o którym mowa w ust. 6, uznaje się zapoznanie opiniowanego z treścią opinii przez jej odczytanie w obecności funkcjonariusza. Opiniujący poucza opiniowanego o przysługującym mu prawie do wniesienia odwołania od opinii i dokonuje o tym fakcie adnotacji w arkuszu opinii służbowej.

9. W terminie 14 dni od dnia zapoznania się z opinią służbową Komendantowi Straży Marszałkowskiej i jego zastępcom przysługuje odwołanie od niej do Marszałka Sejmu, zaś pozostałym funkcjonariuszom Straży Marszałkowskiej – do Szefa Kancelarii Sejmu.

10. Opinia służbowa wydana wskutek odwołania jest ostateczna.

11. Do opiniowania Komendanta Straży Marszałkowskiej i jego zastępców mają zastosowanie przepisy ust. 3, 4, 6–8 i 12.

12. Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb opiniowania służbowego oraz sposób oceniania funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, doręczania mu i zapoznawania go z treścią opinii służbowej, wnoszenia i rozpatrywania odwołania od niej,
2) wzór arkusza opinii służbowej

– mając na względzie, aby sporządzana opinia służbowa jednoznacznie wskazywała na przydatność lub brak przydatności funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej na zajmowanym stanowisku służbowym oraz na poziom i rzetelność wykonywania zadań służbowych, a wzór arkusza opinii służbowej zawierał wszystkie dane niezbędne do jej sporządzenia oraz umożliwiał opiniowanemu wypowiedzenie się w sprawie dalszego przebiegu służby.

Art. 25. 1. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej przenosi się na niższe stanowisko służbowe w przypadku wymierzenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.

2. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej można przenieść na niższe stanowisko służbowe w przypadku:

1) orzeczenia przez komisję lekarską trwałej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku, jeżeli nie ma możliwości mianowania go na stanowisko równorzędne;
2) nieprzydatności na zajmowanym stanowisku służbowym stwierdzonej w opinii służbowej sporządzonej w okresie służby przygotowawczej;
3) niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym stwierdzonego w czasie służby stałej w dwóch kolejnych opiniach służbowych;
4) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego lub z przyczyn uzasadnionych potrzebami organizacyjnymi, gdy nie ma możliwości mianowania go na stanowisko równorzędne.

3. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej można przenieść na niższe stanowisko służbowe również na jego prośbę.

4. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej, który nie wyraził zgody na przeniesienie na niższe stanowisko służbowe z przyczyn, o których mowa w ust. 2, może być zwolniony ze służby.

Art. 26. 1. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej zawiesza się w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

2. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej można zawiesić w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego albo postępowania dyscyplinarnego – jeżeli jest to celowe ze względu na dobro postępowania.

3. Zawieszenie w czynnościach służbowych następuje na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres zawieszenia w czynnościach służbowych można przedłużyć do czasu ukończenia postępowania karnego.

Art. 27. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej może być skierowany do komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych:

1) z urzędu lub na jego wniosek – w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych chorób ze służbą;
2) z urzędu – w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

Art. 28. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany poddać się badaniom zleconym przez komisję lekarską, w tym również badaniom specjalistycznym, psychologicznym i dodatkowym.

2. W przypadku gdy przeprowadzone badania i zgromadzona dokumentacja nie pozwalają na wydanie orzeczenia, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej może zostać skierowany na obserwację w podmiocie leczniczym, jeżeli wyraża na to zgodę.

3. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej może być również poddany badaniom psychofizjologicznym. O skierowaniu funkcjonariusza na te badania decyduje Szef Kancelarii Sejmu. Decyzja Szefa Kancelarii Sejmu nie wymaga uzasadnienia.

Art. 29. 1. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej zwalnia się ze służby w przypadku:

1) orzeczenia przez komisję lekarską trwałej niezdolności do służby;
2) nieprzydatności do służby stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej;
3) wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby;
4) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa;
5) podania nieprawdy w oświadczeniu składanym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, stwierdzonego w drodze postępowania dyscyplinarnego (Dz. U. z 2006 r. poz. 1584, z późn. zm.);
6) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za popełnione umyślnie przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
7) objęcia kierowniczego stanowiska państwowego albo objęcia funkcji z wyboru w organach samorządu terytorialnego;

8) odmowy wydania mu poświadczenia bezpieczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 21, 1224 i 2281).

2. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej można zwolnić ze służby w przypadku:

1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach służbowych;
2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
3) nabycia prawa do emerytury w pełnym wymiarze określonego w przepisach odrębnych;
4) niezłożenia w terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne;
5) dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawienia się na badania, o których mowa w art. 28 ust. 1, lub niepoddania się im albo – dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawienia się na obserwację w podmiocie leczniczym w przypadku wyrażenia zgody przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, chyba że skierowanie do komisji lekarskiej nastąpiło na wniosek funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej;
6) upływu 12 miesięcy od dnia zaprzestania wykonywania obowiązków służbowych z powodu choroby;
7) popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, w sytuacji gdy okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości;
8) osiągnięcia wieku wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
9) odmowy poddania się badaniu, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

3. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej zwalnia się ze służby w terminie 3 miesięcy od dnia pisemnego zgłoszenia przez niego wystąpienia ze służby. Termin ten może być skrócony za zgodą stron.

Art. 30. 1. W przypadku uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego lub postępowania karno-skarbowego i wydania orzeczenia o umorzeniu postępowania

karnego albo w przypadku uchylenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe lub kary wydalenia ze służby, ulegają uchyleniu skutki, jakie powstały dla funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w związku z wyznaczeniem na niższe stanowisko służbowe. O uchyleniu innych skutków decyduje Szef Kancelarii Sejmu.

2. W przypadku uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego lub postępowania karno-skarbowego i wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego ulegają uchyleniu wszystkie skutki, jakie powstały dla funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w wyniku postępowania dyscyplinarnego przeprowadzonego w związku z oskarżeniem o popełnienie przestępstwa stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia sądu.

3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2, podstawę orzeczenia kary dyscyplinarnej stanowiły przesłanki inne niż tylko oskarżenie o popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, o uchyleniu skutków, jakie powstały dla funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w wyniku postępowania dyscyplinarnego, decyduje Szef Kancelarii Sejmu. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. Zwolnienie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej ze służby nie może nastąpić przed upływem 12 miesięcy od dnia zaprzestania wykonywania obowiązków służbowych z powodu choroby, chyba że funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby.

Art. 32. 1. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej nie można zwolnić ze służby w okresie ciąży, w czasie urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 29 ust. 1 pkt 3, 4, 6 i 7 oraz ust. 2 pkt 2 i 3.

2. W przypadku zwolnienia funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej ze służby na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 3 w okresie ciąży, w czasie urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego lub urlopu rodzicielskiego przysługuje mu uposażenie do końca okresu ciąży oraz trwania wymienionego urlopu.

3. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej zwolnionemu na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 3 w czasie urlopu wychowawczego przysługują do końca okresu, na który ten urlop został udzielony:

1) świadczenie pieniężne, wypłacane na zasadach obowiązujących przy wypłacaniu zasiłku wychowawczego;
2) inne uprawnienia przewidziane dla zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn niedotyczących pracowników.

Art. 33. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej zwolniony ze służby otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.

2. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej może żądać sprostowania świadectwa służby w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

3. Właściwy w sprawach wydawania świadectwa służby i sprostowania świadectwa służby jest Szef Kancelarii Sejmu.

4. Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu określi, w drodze rozporządzenia, dane, które należy podać w świadectwie służby, a także tryb wydawania i sprostowania świadectwa służby oraz formularz świadectwa służby, uwzględniając specyfikę służby.

Rozdział 5

Stopnie Straży Marszałkowskiej

Art. 34. Ustanawia się następujące korpusy i stopnie służbowe w Straży Marszałkowskiej:

1) korpus szeregowych:
   a) aplikant,
   b) starszy aplikant;
2) korpus podoficerski:
   a) młodszy strażnik,
   b) strażnik,
   c) starszy strażnik;
3) korpus chorążych:
   a) młodszy aspirant,
   b) aspirant,
   c) starszy aspirant,

d) aspirant sztabowy;

4) korpus oficerów:

a) podkomisarz,

b) komisarz,

c) nadkomisarz,

d) podinspektor,

e) młodszy inspektor,

f) inspektor,

g) nadinspektor.

Art. 35. 1. Na stopień aplikanta mianuje się funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej z dniem wyznaczenia na stanowisko służbowe.

2. Na stopnie Straży Marszałkowskiej, o których mowa w art. 34 pkt 1–3, mianuje Szef Kancelarii Sejmu.

3. Na stopnie Straży Marszałkowskiej, o których mowa w art. 34 pkt 4 lit. b–f, mianuje Marszałek Sejmu.

4. Na stopnie podkomisarza Straży Marszałkowskiej oraz nadinspektora Straży Marszałkowskiej mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Marszałka Sejmu.

Art. 36. 1. Na stopnie Straży Marszałkowskiej, o których mowa w art. 34 pkt 4, może być mianowany funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej posiadający wykształcenie wyższe.

2. Na stopień inspektora Straży Marszałkowskiej może być mianowany zastępca Komendanta Straży Marszałkowskiej.

3. Na stopień nadinspektora Straży Marszałkowskiej może być mianowany funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej będący Komendantem Straży Marszałkowskiej.

Art. 37. 1. Mianowanie na pierwszy stopień podoficerski następuje po zakończeniu służby przygotowawczej.

2. Mianowanie na pierwszy stopień w korpusie chorążych może nastąpić po ukończeniu szkolenia specjalistycznego zakończonego zdanym egzaminem.

3. Na pierwszy stopień oficerski może być mianowany funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej spełniający warunek określony w art. 36 ust. 1, który odbył szkolenie specjalistyczne zakończone zdaniem egzaminu oficerskiego.

4. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb przeprowadzania egzaminów, o których mowa w ust. 2 i 3.

Art. 38. 1. Mianowanie na kolejny wyższy stopień Straży Marszałkowskiej następuje stosownie do zajmowanego stanowiska służbowego oraz w zależności od opinii służbowej. Nadanie tego stopnia nie może jednak nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w Straży Marszałkowskiej:

1) aplikanta – do 1 roku służby;
2) starszego aplikanta – 1–2 lata służby;
3) młodszego strażnika – 2–5 lat służby;
4) strażnika – 5–8 lat służby;
5) starszego strażnika – 8–11 lat służby;
6) młodszego aspiranta – 11–14 lat służby;
7) aspiranta – powyżej 12 lat służby;
8) starszego aspiranta – 14–17 lat służby;
9) aspiranta sztabowego – powyżej 17 lat służby;
10) podkomisarza – powyżej 5 lat służby;
11) komisarza – powyżej 8 lat służby;
12) nadkomisarza – powyżej 11 lat służby;
13) podinspektora – powyżej 14 lat służby;
14) młodszego inspektora – powyżej 17 lat służby.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Marszałka Sejmu, może mianować funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej na stopień podkomisarza Straży Marszałkowskiej z pominięciem wymogu przesłużenia w dotychczasowym stopniu Straży Marszałkowskiej co najmniej 5 lat.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Marszałek Sejmu może mianować każdego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, z wyłączeniem stopnia podkomisarza i nadinspektora Straży Marszałkowskiej, na wyższy stopień Straży Marszałkowskiej, z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z art. 36.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach:

1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Marszałka Sejmu, może mianować na stopień podkomisarza i nadinspektora Straży Marszałkowskiej,
2) Marszałek Sejmu może mianować na pozostałe stopnie Straży Marszałkowskiej

– funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, który poniósł śmierć w związku z wykonywaniem czynności służbowych.

Art. 39. 1. Stopnie Straży Marszałkowskiej są dożywotnie.

2. Funkcjonariusze Straży Marszałkowskiej zwolnieni ze służby mogą używać posiadanych stopni Straży Marszałkowskiej z dodaniem określenia „w stanie spoczynku”.

3. Utrata stopnia Straży Marszałkowskiej następuje w razie:

1) utraty obywatelstwa polskiego;
2) prawomocnego orzeczenia przez sąd środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych;
3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie.

Art. 40. 1. O obniżeniu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej stopnia Straży Marszałkowskiej decyduje właściwy przełożony dyscyplinarny.

2. O pozbawieniu funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej stopnia Straży Marszałkowskiej decyduje Marszałek Sejmu.

Art. 41. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przywraca się stopień Straży Marszałkowskiej w razie uchylenia:

1) prawomocnego orzeczenia o zastosowaniu przez sąd środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych;
2) prawomocnego orzeczenia skazującego na karę pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie;
3) decyzji, na podstawie której nastąpiło pozbawienie stopnia Straży Marszałkowskiej;
4) orzeczenia dyscyplinarnego obniżającego stopień Straży Marszałkowskiej.

2. Decyzję o przywróceniu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej stopnia Straży Marszałkowskiej podejmuje Marszałek Sejmu.

Art. 42. Osobę przyjmowaną do służby w Straży Marszałkowskiej i posiadającą stopień wojskowy, Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Więziennej mianuje się na odpowiedni stopień Straży Marszałkowskiej.

Art. 43. Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb mianowania funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej na stopnie Straży Marszałkowskiej oraz wzory wniosku o mianowanie na stopień i aktu mianowania, a także tryb ich sporządzania, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego postępowania i informowania zainteresowanych funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej o działaniach podejmowanych przez przełożonych w tych sprawach.

Rozdział 6

Obowiązki i prawa funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej

Art. 44. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany dochować obowiązków wynikających z roty złożonego ślubowania.

2. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany odmówić wykonania polecenia przełożonego, jeżeli wykonanie polecenia łączyłoby się z popełnieniem przestępstwa.

3. O odmowie wykonania polecenia, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej informuje Komendanta Straży Marszałkowskiej, z pominięciem drogi służbowej.

Art. 45. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej nie wolno pozostawać w stosunku pracy oraz podejmować innego zajęcia zarobkowego poza służbą.

2. W stosunku do funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej mają zastosowanie ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej wynikające z ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

3. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym na zasadach, w trybie i w terminach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 2.

4. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej składa oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, Szefowi Kancelarii Sejmu, który dokonuje analizy zawartych w nim danych.

Art. 46. Szef Kancelarii Sejmu może zezwolić funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej na wykonywanie zajęcia zarobkowego poza służbą o charakterze naukowym lub naukowo–dydaktycznym, jeżeli nie koliduje to z wykonywaniem przez niego zadań służbowych.

Art. 47. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej nie może być członkiem partii politycznej ani uczestniczyć w działalności takiej partii lub na jej rzecz.

2. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej nie może pełnić funkcji publicznej.

3. Funkcjonariusze Straży Marszałkowskiej nie mogą zrzeszać się w związkach zawodowych.

4. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany uzyskać zezwolenie Szefa Kancelarii Sejmu na przynależność do organizacji lub stowarzyszeń krajowych, zagranicznych lub międzynarodowych.

Art. 48. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany powiadomić Komendanta Straży Marszałkowskiej o zamiarze wyjazdu za granicę.

2. Komendant Straży Marszałkowskiej i zastępcy Komendanta Straży Marszałkowskiej powiadamiają o zamiarze wyjazdu za granicę Szefa Kancelarii Sejmu.

3. Jeżeli wyjazd, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest planowany na okres dłuższy niż 3 dni, powiadomienie składa się na piśmie.

Art. 49. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej podczas wykonywania czynności służbowych jest obowiązany nosić umundurowanie oraz odznakę.

2. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej otrzymuje bezpłatne umundurowanie.

3. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, przypadki, w których funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej może wykonywać czynności służbowe bez obowiązku noszenia umundurowania.

4. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługuje ryczałt pieniężny na czyszczenie przedmiotów umundurowania.

5. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, wysokość ryczałtu pieniężnego na czyszczenie przedmiotów umundurowania, a także sposób oraz termin wypłaty tego ryczałtu.

6. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu, określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje, wzory, kolory i normy umundurowania oraz wzory odznak i oznak funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, sposób noszenia umundurowania, orderów, odznaczeń, medali, odznak i oznak, uwzględniając tradycyjne elementy ubioru oraz odznaki stosowane przez Straż Marszałkowską, okoliczności, w których funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej występuje w poszczególnych rodzajach umundurowania, przy zapewnieniu estetyki i praktyczności wykorzystania umundurowania w różnych warunkach pogodowych;
2) przypadki, w których funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany zwrócić przedmioty umundurowania lub ich równowartość, biorąc pod uwagę stopień zużycia tych przedmiotów oraz okresy ich używalności.

Art. 50. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany utrzymywać sprawność fizyczną zapewniającą wykonywanie przez niego zadań służbowych, w szczególności przez uczestnictwo w zajęciach z wychowania fizycznego oraz zajęciach sportowych.

2. Sprawność fizyczną, o której mowa w ust. 1, ocenia się na podstawie wyników testu sprawności fizycznej funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej.

3. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, zakres, warunki i tryb przeprowadzania oraz sposób oceniania testu sprawności fizycznej funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, uwzględniając charakter służby w Straży Marszałkowskiej.

4. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, zadania z zakresu wychowania fizycznego realizowane przez Straż Marszałkowską oraz formy organizacyjne zajęć wychowania fizycznego i sposób ich finansowania, uwzględniając charakter służby w Straży Marszałkowskiej.

5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu, określić, w drodze rozporządzenia, wymagania wobec osób prowadzących zajęcia z wychowania fizycznego, uwzględniając konieczność utrzymania sprawności fizycznej przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej

zapewniającej wykonywanie przez nich zadań służbowych i uwzględniając charakter służby w Straży Marszałkowskiej.

Art. 51. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej otrzymuje nieodpłatnie uzbrojenie i wyposażenie niezbędne do wykonywania czynności służbowych.

2. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, normy wyposażenia i uzbrojenia oraz warunki dostępu do wyposażenia i uzbrojenia, jego przyznawania i użytkowania.

3. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, rodzaje broni paradnej przysługującej funkcjonariuszom Straży Marszałkowskiej oraz jej wzory, a także przypadki występowania z tą bronią.

Art. 52. 1. Za stan bezpieczeństwa i higieny służby w stosunku do podległych funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej odpowiadają Szef Kancelarii Sejmu i Komendant Straży Marszałkowskiej.

2. W przypadku funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej odbywających szkolenia zawodowe lub doskonalenie zawodowe za stan bezpieczeństwa i higieny służby odpowiadają komendanci (kierownicy) szkół lub ośrodków szkolenia, w których odbywają się szkolenia zawodowe lub doskonalenia zawodowe, realizując obowiązki, o których mowa w art. 207 § 2 pkt 1–6, art. 207^1, art. 209^1 § 1–3, art. 209^2, art. 214, art. 215, art. 237^4 i art. 237^6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666), zwanej dalej „Kodeksem pracy”.

3. Za pracodawcę, w rozumieniu przepisów działu dziesiątego Kodeksu pracy, a także przepisów wykonawczych wydanych na jego podstawie, w stosunku do funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej uważa się przełożonych wymienionych w ust. 1.

4. Za osobę kierującą pracownikami, w rozumieniu przepisów działu dziesiątego Kodeksu pracy, a także przepisów wykonawczych wydanych na jego podstawie, uważa się funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej pełniącego służbę lub wykonującego obowiązki na stanowisku kierowniczym.

5. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany do przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny służby.

6. W sprawach bezpieczeństwa i higieny służby stosuje się odpowiednio przepisy działu dziesiątego Kodeksu pracy, a także przepisy wykonawcze wydane na

jego podstawie, z wyłączeniem przepisów art. 207 § 2 pkt 7, art. 209^1 § 4, art. 228 § 1 i 2, art. 229 § 1–1^2, 4a i 8 w zakresie niedotyczącym wskazówek metodycznych w sprawie przeprowadzania badań profilaktycznych pracowników oraz dokumentowania i kontroli badań okresowych i kontrolnych, art. 230 § 2, art. 232, art. 234 § 1–3^1, art. 235–235^2, art. 237–237^2, art. 237^7 § 1 pkt 1 i § 2–4, art. 237^8 § 1, art. 237^9 § 3, art. 237^{11} § 4 oraz art. 237^{11a} § 4.

7. Przepisów art. 209^2, art. 209^3, art. 210 § 1–5 i art. 226 oraz przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 210 § 6 Kodeksu pracy nie stosuje się do wykonywanych przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej zadań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 9.

Art. 53. 1. W celu ustalenia zdolności do wykonywania zadań na zajmowanym stanowisku służbowym funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany poddać się badaniom okresowym lub kontrolnym w terminie wskazanym w skierowaniu na takie badanie.

2. Skierowanie na badanie okresowe lub kontrolne zawiera w szczególności imię i nazwisko, numer PESEL, adres zamieszkania, stanowisko służbowe funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej kierowanego na badanie oraz opis warunków pełnienia służby występujących na zajmowanym stanowisku służbowym, w tym czynników szkodliwych lub uciążliwych, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 229 § 8 Kodeksu pracy, i innych wynikających z warunków pełnienia służby.

3. Na pierwsze badanie okresowe funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest kierowany w terminie 3 lat od dnia przyjęcia do służby.

4. Rodzaj, zakres i częstotliwość badań okresowych są uzależnione od rodzaju pełnionej służby i wieku funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej.

5. Lekarz przeprowadzający badanie okresowe lub kontrolne, w celu uwzględnienia wszystkich czynników szkodliwych lub uciążliwych i innych wynikających z warunków pełnienia służby wskazanych w skierowaniu na badanie, może poszerzyć jego zakres o dodatkowe badania lekarskie, konsultacje u lekarzy specjalistów lub badania diagnostyczne, a także wyznaczyć termin następnego badania okresowego krótszy niż określony w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 18, jeżeli stwierdzi, że jest to niezbędne dla ustalenia zdolności do

wykonywania zadań na zajmowanym stanowisku służbowym. Badania i konsultacje stanowią część badania okresowego lub kontrolnego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, lekarz wykorzystuje wskazówki metodyczne w sprawie przeprowadzania badań profilaktycznych pracowników określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 229 § 8 Kodeksu pracy.

7. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej kieruje się na badanie okresowe w przypadku przeniesienia go na stanowisko służbowe, na którym występują czynniki szkodliwe lub uciążliwe i inne wynikające z warunków pełnienia służby, inne niż występujące na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem terminu określonego w ust. 3.

8. Badania okresowe i kontrolne są wykonywane na podstawie skierowania na badanie wystawionego przez:

1) Komendanta Straży Marszałkowskiej – w stosunku do podległych mu funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej;
2) Szefa Kancelarii Sejmu – w stosunku do Komendanta Straży Marszałkowskiej i jego zastępców.

9. Skierowanie na badanie:

1) kontrolne – wystawia się najpóźniej w dniu zgłoszenia się funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej do służby,
2) okresowe – wystawia się nie później niż w terminie 30 dni przed upływem ważności orzeczenia lekarskiego

– w 3 egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej kierowanego na badanie.

10. Badania okresowe i kontrolne kończą się orzeczeniem lekarskim stwierdzającym:

1) brak przeciwwskazań zdrowotnych do służby na określonym stanowisku służbowym,
2) istnienie przeciwwskazań zdrowotnych do służby na określonym stanowisku służbowym

– w warunkach służby opisanych w skierowaniu na badanie.

11. Od orzeczenia lekarskiego funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej i przełożonym, o których mowa w art. 52 ust. 1, przysługuje odwołanie w terminie 7 dni od dnia otrzymania orzeczenia.

12. Odwołanie od orzeczenia lekarskiego wraz z uzasadnieniem wnosi się na piśmie za pośrednictwem lekarza, który wydał to orzeczenie, do:

1) Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w Warszawie;
2) instytutu badawczego w dziedzinie medycyny pracy lub Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Morskiej i Tropikalnej w Gdyni, jeżeli odwołanie dotyczy orzeczenia lekarskiego wydanego przez lekarza zatrudnionego w wojewódzkim ośrodku medycyny pracy.

13. Lekarz, za którego pośrednictwem jest składane odwołanie, w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania wraz z uzasadnieniem przekazuje je wraz z dokumentacją stanowiącą podstawę wydanego orzeczenia lekarskiego do właściwego podmiotu, o którym mowa w ust. 12.

14. Badanie w trybie odwołania przeprowadza w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania właściwy podmiot, o którym mowa w ust. 12.

15. Orzeczenie lekarskie wydane w trybie odwołania jest ostateczne.

16. Badania okresowe i kontrolne podlegają dokumentowaniu i kontroli w sposób określony w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 229 § 8 Kodeksu pracy.

17. Kontrolę badań okresowych i kontrolnych wykonują podmioty, o których mowa w ust. 12.

18. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaj, zakres i częstotliwość badań okresowych, uwzględniając rodzaj pełnionej służby i wiek funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej;
2) wzór skierowania na badanie okresowe lub kontrolne, uwzględniając konieczność zamieszczenia w tym wzorze informacji niezbędnych do jednoznacznego ustalenia zakresu badań;
3) wzór orzeczenia lekarskiego, uwzględniając jednolitość informacji znajdujących się w orzeczeniu.

Art. 54. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny służby podlega następującym szkoleniom:

1) wstępnemu ogólnemu;

2) wstępnemu na stanowisku służby;

3) okresowemu.

2. Szkoleniu wstępnemu ogólnemu podlega wyłącznie funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej nowo przyjęty do służby w Straży Marszałkowskiej.

3. Szkoleniu wstępnemu na stanowisku służby podlega funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej w przypadku zmiany stanowiska służbowego, w związku z którym zmieniają się czynniki szkodliwe lub uciążliwe, lub inne czynniki wynikające z warunków pełnienia służby.

4. Szkoleniu okresowemu podlega funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej, w tym także pełniący służbę na stanowisku kierowniczym – nie rzadziej niż raz na 5 lat, a w przypadku służby na stanowisku służbowym, na którym występują warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia – nie rzadziej niż raz na 3 lata.

5. Szkolenie okresowe funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej pełniącego służbę na stanowisku kierowniczym zawiera tematykę z zakresu bezpieczeństwa i higieny służby oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Art. 55. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej w związku z wykonywaniem zadań służbowych korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 88, z późn. zm.).

Art. 56. 1. Jeżeli funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 900 i 1268), od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, z późn. zm.).

2. Przez uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia oraz nagrody roczne i uznaniowe, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

3. Składki przekazuje się również w przypadku, gdy funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do policyjnej renty inwalidzkiej.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, z późn. zm.).

5. Do obliczania kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się również do funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, jeżeli po zwolnieniu ze służby, pomimo spełnienia warunków nabycia prawa do emerytury policyjnej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 6, kwotę należnych, zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie na podstawie zawiadomienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o nabyciu przez funkcjonariusza Staży Marszałkowskiej prawa do emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

8. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychód Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.

Art. 57. 1. Okres służby funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej traktuje się jako pracę w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który po zwolnieniu ze służby w Straży Marszałkowskiej podjął pracę, okres tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z prawa pracy.

Art. 58. Jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługują uprawnienia pracownika związane z rodzicielstwem określone w Kodeksie pracy, z wyjątkiem art. 186. Przepis art.189 wymienionego kodeksu stosuje się odpowiednio.

Art. 59. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 26 dni roboczych.

2. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej nabywa prawo do urlopu wypoczynkowego po upływie roku służby.

3. Wymiar urlopu wypoczynkowego ulega zwiększeniu do:

1) 30 dni roboczych – po osiągnięciu 15 lat służby;
2) 33 dni roboczych – po osiągnięciu 20 lat służby;
3) 36 dni roboczych – po osiągnięciu 25 lat służby.

4. Do okresu służby, od którego zależy prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 26 dni roboczych, wlicza się okresy poprzedniego zatrudnienia i służby, bez względu na przerwy w zatrudnieniu i służbie oraz sposób rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego.

5. Przez dni robocze rozumie się dni od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy.

Art. 60. 1. Z ważnych względów służbowych funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej można odwołać z urlopu wypoczynkowego, a także wstrzymać udzielenie mu urlopu w całości lub w części. Termin urlopu może być także przesunięty na wniosek funkcjonariusza umotywowany ważnymi względami.

2. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej odwołanemu z urlopu wypoczynkowego przysługuje, na jego wniosek, zwrot kosztów przejazdu spowodowanych odwołaniem, według norm ustalonych w przepisach o należnościach służbowych w przypadku przeniesienia lub delegowania, jak również innych kosztów związanych z odwołaniem z urlopu wypoczynkowego, określonych przez Marszałka Sejmu.

3. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który nie wykorzystał urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym, urlopu tego udziela się do dnia 30 września następnego roku kalendarzowego.

Art. 61. 1. Szef Kancelarii Sejmu udziela funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej płatnego urlopu okolicznościowego:

1) w celu zawarcia związku małżeńskiego;
2) w przypadku urodzenia się dziecka;
3) ślubu dziecka własnego, przysposobionego, pasierba, dziecka obcego przyjętego na wychowanie i utrzymanie, w tym także w ramach rodziny zastępczej;
4) pogrzebu małżonka, dziecka, rodziców, rodzeństwa, teściów, dziadków i opiekunów oraz innej osoby pozostającej na utrzymaniu funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej lub pod jego bezpośrednią opieką.

2. Szef Kancelarii Sejmu może udzielić funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej płatnego urlopu okolicznościowego do załatwienia ważnych spraw osobistych albo w innych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie.

3. Czas trwania urlopu okolicznościowego wynosi od 1 do 5 dni.

Art. 62. 1. Szef Kancelarii Sejmu może udzielić, na pisemny wniosek funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w służbie stałej uzasadniony ważnymi względami osobistymi, urlopu bezpłatnego w wymiarze do 6 miesięcy.

2. Szef Kancelarii Sejmu, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem służby lub na wniosek funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, może w każdym czasie odwołać funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej z urlopu bezpłatnego.

Art. 63. 1. Szef Kancelarii Sejmu udziela płatnego urlopu szkoleniowego funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który uzyskał zezwolenie na pobieranie nauki lub odbywanie studiów i który pobiera tę naukę lub odbywa studia, jak również funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który uzyskał zezwolenie na przeprowadzenie przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego, a także odbycie aplikacji radcowskiej lub legislacyjnej.

2. Urlop szkoleniowy jest przeznaczony na udział w zajęciach obowiązkowych, przygotowanie się do egzaminów i złożenie ich, przygotowanie pracy dyplomowej,

doktorskiej, habilitacyjnej, przygotowanie i złożenie egzaminu dyplomowego, obrony pracy doktorskiej lub habilitacyjnej.

Art. 64. 1. Wymiar urlopu szkoleniowego dla funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej wynosi:

1) na przygotowanie się do egzaminu wstępnego i jego złożenie – 7 dni;
2) w szkołach wyższych, w każdym roku studiów – 21 dni;
3) dla pobierających naukę w szkołach pomaturalnych i na studiach podyplomowych, w celu przygotowania się do egzaminu końcowego i złożenia go – 14 dni;
4) w celu przygotowania się do złożenia egzaminów doktorskich, obrony rozprawy doktorskiej lub na przygotowanie się do kolokwium oraz wykładu habilitacyjnego – 28 dni;
5) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu radcowskiego – 30 dni;
6) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu po zakończeniu aplikacji legislacyjnej – 14 dni.

2. Urlop szkoleniowy może być udzielony funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej jednorazowo albo w częściach w okresie danego roku szkolnego lub akademickiego.

Rozdział 7

Uposażenie i inne świadczenia pieniężne funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej

Art. 65. 1. Prawo do uposażenia powstaje z dniem mianowania funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej.

2. Z tytułu pełnienia służby funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej otrzymuje tylko jedno uposażenie określone w ustawie.

3. Zmiana wysokości uposażenia następuje z dniem powstania okoliczności uzasadniających tę zmianę.

4. Jeżeli prawo do uposażenia powstało lub zmiana wysokości uposażenia nastąpiła w określonym dniu miesiąca kalendarzowego, uposażenie za każdy następny dzień do końca tego miesiąca oblicza się w wysokości 1/30 części miesięcznego uposażenia.

5. Przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.

6. Przez przeciętne uposażenie, o którym mowa w ust. 5, rozumie się uposażenie wraz z miesięczną równowartością nagrody rocznej.

7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wielokrotność kwoty bazowej, o której mowa w ust. 5, uwzględniając specyfikę i warunki pełnionej służby.

Art. 66. Prawo do uposażenia ustaje z ostatnim dniem miesiąca, w którym funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej:

1) został zwolniony ze służby;
2) zmarł albo zaginął;
3) otrzymał urlop bez prawa do uposażenia.

Art. 67. 1. Uposażenie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej składa się z uposażenia zasadniczego oraz dodatków o charakterze stałym.

2. Uposażenie zasadnicze funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej obejmuje:

1) uposażenie według stopnia Straży Marszałkowskiej;
2) uposażenie według stanowiska służbowego z uwzględnieniem wzrostu uposażenia z tytułu wysługi lat.

3. Dodatkami o charakterze stałym są:

1) dodatek specjalny;
2) dodatek uzasadniony szczególnymi kwalifikacjami lub warunkami pełnienia służby.

4. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej otrzymuje dodatek specjalny, którego wysokość wynosi do 50% uposażenia zasadniczego, jednak nie mniej niż 1%, i jest uzależniona od:

1) stopnia trudności, złożoności i sposobu realizacji zadań wykonywanych przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej;
2) efektów pracy funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej;
3) opinii służbowej poprzedzającej ustalenie wysokości dodatku specjalnego.

5. Wysokość dodatku specjalnego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, który uzyskał opinię służbową zawierającą ogólną ocenę bardzo dobrą albo wzorową, nie może być niższa niż 5% uposażenia zasadniczego.

6. Wysokość dodatku uzasadnionego szczególnymi kwalifikacjami lub warunkami pełnienia służby nie może przekroczyć 20% uposażenia zasadniczego.

7. Szef Kancelarii Sejmu ustala wysokość dodatku specjalnego funkcjonariusza na wniosek Komendanta Straży Marszałkowskiej.

8. Szef Kancelarii Sejmu ustala wysokość dodatku specjalnego Komendantowi Straży Marszałkowskiej i jego zastępcom.

9. Szef Kancelarii Sejmu ustala wysokość dodatku specjalnego na okres 6 miesięcy w terminach:

1) od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;
2) od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia danego roku.

10. Ustalenie wysokości dodatku specjalnego następuje w drodze decyzji. Wydanie decyzji nie jest wymagane w sytuacji, gdy wysokość dodatku specjalnego nie ulega zmianie.

11. Szef Kancelarii Sejmu w uzasadnionych przypadkach, a w szczególności w przypadku:

1) popełnienia przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej przewinienia dyscyplinarnego oraz naruszenia zasad etyki zawodowej funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej,
2) niewywiązywania się przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej z realizacji zadań służbowych,
3) znacznego obniżenia efektywności pracy funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej

– obniża wysokość dodatku specjalnego przed upływem sześciomiesięcznego okresu, na który został ustalony.

12. Szef Kancelarii Sejmu w przypadku przedstawienia funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej w toku postępowania przygotowawczego zarzutu popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego obniża wysokość dodatku specjalnego przed upływem sześciomiesięcznego okresu.

13. Szef Kancelarii Sejmu może ustalić wyższą wysokość dodatku specjalnego przed upływem sześciomiesięcznego okresu, na który został ustalony, jeżeli jest to

uzasadnione charakterem i efektami bieżąco realizowanych zadań lub wykonywaniem przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej czynności wykraczających poza zakres jego obowiązków służbowych.

14. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj oraz wysokość dodatku uzasadnionego szczególnymi kwalifikacjami lub warunkami pełnienia służby, uwzględniając przesłanki przyznania dodatku oraz okoliczności uzasadniające jego podwyższanie, obniżanie i cofanie.

15. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługują także należności pieniężne:

1) zasiłek na zagospodarowanie w związku z powołaniem do służby stałej;
2) nagrody roczne i zapomogi;
3) nagrody uznaniowe;
4) nagrody jubileuszowe;
5) należności za podróże służbowe;
6) należności w związku ze zwolnieniem ze służby;
7) należności pośmiertne.

16. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu, określi, w drodze rozporządzenia, stawki uposażenia zasadniczego dla poszczególnych:

1) stanowisk służbowych z uwzględnieniem wzrostu uposażenia z tytułu wysługi lat, kierując się rangą stanowiska, zakresem wykonywanych zadań służbowych, ponoszoną odpowiedzialnością i wymaganymi kwalifikacjami;
2) stopni Straży Marszałkowskiej.

17. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu, określi, w drodze rozporządzenia, terminy płatności uposażenia i innych należności pieniężnych oraz przypadki odstąpienia od tych terminów, uwzględniając specyfikę i warunki pełnionej służby.

Art. 68. 1. Do wysługi lat, od której jest uzależniona wysokość uposażenia według stanowiska służbowego Straży Marszałkowskiej, zalicza się służbę w Straży Marszałkowskiej, czynną służbę wojskową oraz służbę w Policji, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu

Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.

2. Do wysługi lat, o której mowa w ust. 1, zalicza się również inne okresy służby lub pracy wykonywanej przed powołaniem funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej do służby, zaliczane na podstawie przepisów prawa pracy.

3. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który ukończył studia w szkole wyższej, zalicza się do wysługi lat, o której mowa w ust. 1, również okres tych studiów, nie dłuższy jednak od programowego czasu trwania studiów.

Art. 69. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej wyznaczony na stanowisko służbowe zaszeregowane do niższej grupy uposażenia zachowuje stawkę dotychczasową do czasu uzyskania wyższej stawki uposażenia według stanowiska służbowego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, który został wyznaczony na stanowisko służbowe zaszeregowane do niższej grupy uposażenia:

1) w okresie służby przygotowawczej;
2) w razie otrzymania negatywnej opinii służbowej;
3) na podstawie prawomocnego orzeczenia o ukaraniu karą dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, wydanego w postępowaniu dyscyplinarnym;
4) wskutek obniżenia stopnia Straży Marszałkowskiej.

Art. 70. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej odbywający studia lub pobierający naukę w szkołach albo na kursach otrzymuje uposażenie według stanowiska służbowego zajmowanego przed skierowaniem do szkoły lub na kurs.

Art. 71. Szef Kancelarii Sejmu przyznaje funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej uposażenie i inne należności pieniężne.

Art. 72. 1. Roszczenie z tytułu prawa do uposażenia i innych należności pieniężnych ulega przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

2. Organ właściwy do rozpatrywania roszczeń może nie uwzględnić przedawnienia, jeżeli opóźnienie w dochodzeniu roszczenia jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami.

3. Bieg przedawnienia roszczenia z tytułu uposażenia i innych należności pieniężnych przerywa:

1) każda czynność przed Szefem Kancelarii Sejmu podjęta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia;
2) uznanie roszczenia.

Art. 73. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej w związku z powołaniem do służby stałej przysługuje jednorazowy zasiłek na zagospodarowanie.

2. Zasiłek na zagospodarowanie przysługuje w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym.

3. Zasiłek na zagospodarowanie nie przysługuje funkcjonariuszowi, który podjął służbę w Straży Marszałkowskiej po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej albo innej służby, w czasie pełnienia której otrzymał taki zasiłek.

Art. 74. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej mogą być przyznawane nagrody roczne, uznaniowe i zapomogi.

Art. 75. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej pełniący służbę w danym roku kalendarzowym nabywa prawo do nagrody rocznej w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.

2. Nagrodę roczną przysługującą zmarłemu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej wypłaca się uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej członkom rodziny funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej.

3. Nagrodę roczną obniża się, nie więcej niż o 50% jej wysokości określonej w ust. 1, w przypadkach:

1) warunkowego umorzenia prowadzonego przeciwko funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej postępowania karnego lub postępowania karno-skarbowego albo odstąpienia przez sąd od wymierzenia kary;
2) wymierzenia funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej kary dyscyplinarnej nagany;
3) skazania funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej prawomocnym wyrokiem sądu za nieumyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, przy ustalaniu wysokości nagrody rocznej uwzględnia się charakter popełnionego czynu, jego skutki i rodzaj oraz dotychczasowe wyniki funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w służbie.

5. Nagroda roczna nie przysługuje w przypadkach:

1) skazania funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
2) wymierzenia funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej kary dyscyplinarnej:
   a) wydalenia ze służby,
   b) wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,
   c) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
3) zwolnienia ze służby na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 2, 4 lub 5 albo art. 29 ust. 2 pkt 1.

6. Obniżenie nagrody rocznej lub pozbawienie prawa do niej następuje za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego, karnego skarbowego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda została funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej wypłacona – za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem.

7. Nagrodę roczną wypłaca się w ciągu pierwszych 3 miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda roczna, z wyjątkiem nagrody rocznej przysługującej funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej zwalnianemu ze służby oraz nagrody rocznej przysługującej zmarłemu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, które wypłaca się niezwłocznie.

Art. 76. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej w przypadku zdarzenia losowego powodującego pogorszenie sytuacji materialnej jego i jego rodziny można przyznać zapomogę.

2. Przy określaniu wysokości zapomogi uwzględnia się wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną.

3. W związku ze śmiercią funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej zapomogę można przyznać również członkom jego rodziny uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej.

Art. 77. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej można przyznać nagrodę uznaniową za uzyskiwanie znaczących wyników w służbie, wykonywanie zadań służbowych w szczególnie trudnych warunkach lub wymagających znacznego nakładu pracy, zaangażowania i odpowiedzialności, a także w razie dokonania czynu świadczącego o odwadze funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej.

2. Wysokość nagrody uznaniowej powinna być adekwatna do warunków uzasadniających jej przyznanie.

Art. 78. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługuje nagroda jubileuszowa w wysokości:

1) po 20 latach służby – 75%,
2) po 25 latach służby – 100%,
3) po 30 latach służby – 150%,
4) po 35 latach służby – 200%,
5) po 40 latach służby – 300%

– miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym.

2. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu, określi, w drodze rozporządzenia, okresy wliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz sposób jej obliczania i wypłacania, z uwzględnieniem podstawy obliczania nagrody, daty nabycia praw do niej, a także terminu wypłacania nagrody.

Art. 79. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej z tytułu podróży służbowej przysługują:

1) dieta stanowiąca ekwiwalent pieniężny na pokrycie kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej;
2) zwrot kosztów przejazdów na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem oraz noclegów albo ryczałt za noclegi.

2. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość należności pieniężnych z tytułu podróży służbowej oraz tryb ich przyznawania, a także sposób ich wypłacania, uwzględniając charakter zadań funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej odbywającego podróż służbową.

Art. 80. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej zwolnionemu ze służby stałej przysługuje odprawa w wysokości trzymiesięcznego uposażenia zasadniczego należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym wraz z dodatkami o charakterze stałym.

2. Wysokość odprawy ulega zwiększeniu o 20% miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za każdy pełny rok wysługi ponad 10 lat nieprzerwanej służby – aż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym. Okres służby przekraczający 6 miesięcy liczy się jako pełny rok.

3. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej zwolnionemu ze służby przygotowawczej przysługuje odprawa w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku wraz z dodatkami o charakterze stałym.

4. Odprawa nie przysługuje funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej zwolnionemu ze służby wskutek utraty stopnia Straży Marszałkowskiej albo skazania na karę pozbawienia wolności. Szef Kancelarii Sejmu może ze względu na szczególne okoliczności przyznać temu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej albo jego rodzinie do 50% odprawy.

Art. 81. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej zwolnionemu ze służby przysługuje ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za urlopy zaległe.

Art. 82. 1. W przypadku śmierci funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej pozostałej po nim rodzinie przysługuje, niezależnie od zasiłku pogrzebowego:

1) odprawa pośmiertna w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej odprawa, gdyby był zwolniony ze służby;
2) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy niewykorzystany przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w roku zwolnienia ze służby oraz za urlopy zaległe.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci

funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

3. Przepis ust. 1 stosuje się także do zaginionych funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej. Zaginięcie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej i związek tego zaginięcia ze służbą stwierdza Szef Kancelarii Sejmu.

Art. 83. 1. W przypadku śmierci funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, niezależnie od odprawy pośmiertnej, przysługuje zasiłek pogrzebowy w wysokości:

1) 4000 zł – jeżeli koszty pogrzebu ponoszą małżonek, dzieci, wnuki, rodzeństwo lub rodzice;
2) kosztów rzeczywiście poniesionych, jednak nie więcej niż do wysokości określonej w pkt 1 – jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba.

2. Jeżeli śmierć funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej nastąpiła na skutek wypadku pozostającego w związku ze służbą, koszty pogrzebu pokrywa się ze środków Kancelarii Sejmu. Szef Kancelarii Sejmu może wyrazić zgodę na pokrycie kosztów pogrzebu funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej zmarłego wskutek choroby pozostającej w związku ze służbą.

Art. 84. 1. Osobie, która pokryła koszty pogrzebu członka rodziny funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, przysługuje zasiłek pogrzebowy:

1) funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej – w wysokości 4000 zł;
2) innej osobie – w wysokości kosztów rzeczywiście poniesionych, nie większej jednak niż określona w pkt 1.

2. Zasiłek pogrzebowy, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w przypadku śmierci członków rodziny funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej:

1) małżonka;
2) dzieci własnych lub małżonka oraz dzieci przysposobionych;
3) dzieci wychowywanych w ramach rodziny zastępczej;

4) dzieci przyjętych na wychowanie przed osiągnięciem pełnoletności, jeżeli ich rodzice nie żyją albo nie mogą zapewnić im utrzymania bądź zostali pozbawieni lub ograniczeni w sprawowaniu władzy rodzicielskiej;
5) rodziców funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, a także jego ojczyma, macochy oraz jego przysposabiających;
6) osób, których opiekunem prawnym został ustanowiony funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej lub jego małżonek.

Art. 85. W czasie urlopu i zwolnienia od zajęć służbowych funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej zachowuje prawo do pobieranego ostatnio uposażenia i innych należności pieniężnych, z uwzględnieniem powstałych zmian, mających wpływ na wysokość uposażenia zasadniczego lub na prawo do dodatków i innych należności pieniężnych.

Art. 86. 1. Miesięczne uposażenie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu ojcowskiego wynosi 100% miesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 85.

2. Miesięczne uposażenie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego wynosi:

1) 100% miesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 83, za okres do:
   a) 6 tygodni urlopu rodzicielskiego w przypadku, o którym mowa w art. 182^{1a} § 1 pkt 1 i art. 183 § 4 pkt 1 Kodeksu pracy,
   b) 8 tygodni urlopu rodzicielskiego w przypadkach, o których mowa w art. 182^{1a} § 1 pkt 2 i art. 183 § 4 pkt 2 Kodeksu pracy,
   c) 3 tygodni urlopu rodzicielskiego w przypadku, o którym mowa w art. 183 § 4 pkt 3 Kodeksu pracy;
2) 60% miesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 85, za okres urlopu rodzicielskiego przypadający po okresach, o których mowa w pkt 1.

3. Miesięczne uposażenie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej – kobiety, która we wniosku złożonym nie później niż 21 dni po porodzie wystąpi o udzielenie jej bezpośrednio po urlopie macierzyńskim urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze, wynosi 80% miesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 85, za cały okres odpowiadający okresowi tych urlopów.

4. W przypadku gdy wysokość uposażenia funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej pomniejszonego o zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych, obliczonego zgodnie z ust. 1–3, jest niższa niż kwota świadczenia rodzicielskiego określonego w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2015 r. poz.114, z późn. zm.), kwotę uposażenia funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej pomniejszonego o zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych podwyższa się do wysokości świadczenia rodzicielskiego.

5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, który we wniosku złożonym nie później niż 21 dni po przyjęciu dziecka na wychowanie i wystąpieniu do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub po przyjęciu dziecka na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, wystąpi o udzielenie mu bezpośrednio po urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze.

6. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który z uwagi na wniosek złożony w trybie ust. 3 albo 5 otrzymał 80% uposażenia, o którym mowa w ust. 3, w przypadku rezygnacji z urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, przysługuje jednorazowe wyrównanie otrzymywanego uposażenia, o którym mowa w ust. 3, do wysokości 100%, pod warunkiem niepobrania uposażenia za okres odpowiadający okresom tych urlopów.

Art. 87. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej otrzymuje 80% uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, w którym funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

1) choroby funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159, z późn. zm.);
2) oddawania krwi lub jej składników w jednostkach organizacyjnych publicznej służby krwi lub z powodu okresowego badania lekarskiego dawców krwi;

3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14. roku życia;
4) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, rodzica dziecka funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, ojczyma, macochę, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem Straży Marszałkowskiej w okresie sprawowania nad nimi opieki;
5) konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 8. roku życia, w przypadku:
   a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza, a także w przypadku choroby niani, z którą rodzice mają umowę uaktywniającą, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2013 r. poz. 1457, z późn. zm.), lub dziennego opiekuna, sprawujących opiekę nad dzieckiem,
   b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej lub rodzica dziecka funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, stale opiekujących się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi lub rodzicowi sprawowanie opieki nad dzieckiem,
   c) pobytu małżonka funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej lub rodzica dziecka funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, stale opiekujących się dzieckiem, w szpitalu lub innym przedsiębiorstwie podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne.

3. Zwolnienie od zajęć służbowych z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 3 i 5, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2

pkt 4 – przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

4. Przepis ust. 3 stosuje się bez względu na liczbę dzieci i innych członków rodziny wymagających opieki.

5. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, w którym funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
4) choroby przypadającej w czasie ciąży,
5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów,
6) oddania krwi lub jej składników w jednostkach organizacyjnych publicznej służby krwi lub z powodu badania lekarskiego dawców krwi,
7) przebywania na obserwacji w podmiocie leczniczym w wyniku skierowania przez komisję lekarską

– zachowuje on prawo do 100% uposażenia.

6. Prawo do 100% uposażenia przysługuje również wtedy, gdy funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej został zwolniony od zajęć służbowych:

1) w wyniku popełnienia przez inną osobę umyślnego czynu zabronionego w związku z wykonywaniem przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej czynności służbowych stwierdzonego orzeczeniem wydanym przez uprawniony organ;
2) na skutek czynów o charakterze bohaterskim dokonanych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nienaruszalności granic państwowych, życia, mienia lub bezpieczeństwa obywateli.

7. Związek zwolnienia od zajęć służbowych z czynami, o których mowa w ust. 6 pkt 2, stwierdza, w drodze decyzji, Szef Kancelarii Sejmu.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 7, funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługuje odwołanie do Marszałka Sejmu.

Art. 88. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawione zgodnie z art. 55 ust. 1 i art. 55a ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa albo wydruk zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6 tej ustawy, z tym że:

1) przyczynę niezdolności do służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów – zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku zgodnie z przepisem art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
2) w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 2 pkt 2 – zaświadczenie jednostki organizacyjnej publicznej służby krwi;
3) przyczynę niezdolności, o której mowa w art. 87 ust. 2 pkt 5 lit. a – oświadczenie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej;
4) w przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 2 pkt 5 lit. b i c – zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
5) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Art. 89. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany dostarczyć komórce organizacyjnej Kancelarii Sejmu właściwej w sprawach osobowych zaświadczenie lekarskie, zaświadczenie jednostki organizacyjnej publicznej służby krwi albo decyzję, o której mowa w art. 88 pkt 5, w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania.

2. Oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 2 pkt 5 lit. a, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej jest obowiązany złożyć przełożonemu w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej.

Art. 90. 1. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby, prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego, spełnienie wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich oraz oświadczenie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, o którym mowa w art. 88 pkt 3, może podlegać kontroli.

2. Kontrolę przeprowadzają:

1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
2) Szef Kancelarii Sejmu lub upoważniony przez niego pracownik – w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego i spełnienia wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich oraz w zakresie oświadczenia funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, o którym mowa w art. 88 pkt 3.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone nieprawidłowe wykorzystanie zwolnienia lekarskiego, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej traci prawo do uposażenia za cały okres zwolnienia.

4. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone, że oświadczenie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, o którym mowa w art. 88 pkt 3, zostało złożone niezgodnie z prawdą, funkcjonariusz traci prawo do uposażenia za cały okres zwolnienia.

5. Jeżeli w wyniku kontroli komisja lekarska ustali datę ustania niezdolności do służby wcześniejszą niż data orzeczona w zaświadczeniu lekarskim, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej traci prawo do uposażenia za okres od tej daty do końca zwolnienia.

6. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone, że zwolnienie lekarskie zostało sfałszowane, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej traci prawo do uposażenia za cały okres zwolnienia.

7. Kontrola prawidłowości wykorzystania zwolnień lekarskich polega na ustaleniu, czy funkcjonariusz w okresie orzeczonej niezdolności do służby, w tym sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny, nie wykorzystuje zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego celem, a w szczególności czy nie wykonuje pracy zarobkowej.

8. Kontrola oświadczenia funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, o którym mowa w art. 88 pkt 3, polega na ustaleniu, czy nastąpiło nieprzewidziane zamknięcie żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których uczęszcza dziecko funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, lub na ustaleniu, czy niania lub dzienny opiekun dziecka przebywali na zwolnieniu lekarskim.

9. W razie stwierdzenia w trakcie kontroli, że funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej wykonuje pracę zarobkową albo wykorzystuje zwolnienie lekarskie w inny sposób niezgodny z jego celem, osoba kontrolująca sporządza protokół, w którym podaje, na czym polegało nieprawidłowe wykorzystanie zwolnienia lekarskiego.

10. W razie stwierdzenia w trakcie kontroli, że oświadczenie funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, o którym mowa w art. 88 pkt 3, nie jest zgodne z prawdą, osoba kontrolująca sporządza protokół.

11. Protokół przedstawia się funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej w celu wniesienia do niego ewentualnych uwag. Wniesienie uwag funkcjonariusz potwierdza własnoręcznym podpisem.

12. Na podstawie ustaleń zawartych w protokole Szef Kancelarii Sejmu stwierdza utratę prawa do uposażenia za okres, o którym mowa w ust. 3 lub 4. Przepis stosuje się odpowiednio w przypadku zawiadomienia przez komisję lekarską podległą ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w wyniku przeprowadzenia przez tę komisję kontroli o nieprawidłowościach w wykorzystaniu zwolnienia lekarskiego.

13. Od decyzji, o której mowa w ust. 12, funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługuje odwołanie do Marszałka Sejmu.

14. Kontrola wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich polega na sprawdzeniu, czy zaświadczenie:

1) nie zostało sfałszowane;

2) zostało wydane zgodnie z przepisami w sprawie zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich.

15. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 14 pkt 1, zachodzi podejrzenie, że zaświadczenie lekarskie zostało sfałszowane, Szef Kancelarii Sejmu występuje do lekarza, który wystawił zaświadczenie lekarskie, o wyjaśnienie sprawy.

16. W razie podejrzenia, że zaświadczenie lekarskie zostało wydane niezgodnie z przepisami w sprawie zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, Szef Kancelarii Sejmu występuje o wyjaśnienie sprawy do terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 91. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 85, stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym przysługujące funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, o którym mowa w art. 87.

3. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby, potrąca się odpowiednią część uposażenia z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia ze służby albo funkcjonariusz ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 92. 1. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej w okresie przebywania na zwolnieniach lekarskich przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz na nagrody i zapomogi.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego trwającego nie krócej niż miesiąc kalendarzowy i nie dłużej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej.

Art. 93. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru należności, o których mowa w art. 67 ust. 15 pkt 1, 4 i 6 oraz art. 82 ust. 1.

Art. 94. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który został zawieszony w czynnościach służbowych w związku z wszczętym postępowaniem dyscyplinarnym albo postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym-skarbowym, zawiesza się od najbliższego terminu płatności wypłatę połowy uposażenia według stanowiska służbowego oraz wypłatę dodatków.

2. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który został tymczasowo aresztowany w związku z wszczętym postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym-skarbowym, zawiesza się od najbliższego terminu płatności wypłatę połowy uposażenia zasadniczego oraz wypłatę dodatków.

3. W przypadku uchylenia zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej wypłaca się zawieszoną część uposażenia, chociażby nawet został już zwolniony ze służby, jeżeli:

1) postępowanie dyscyplinarne zostało zakończone, a funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej nie została wymierzona kara dyscyplinarna wydalenia ze służby lub nie został obniżony stopień;
2) postępowanie karne lub postępowanie karno-skarbowe zostało umorzone albo funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej został uniewinniony prawomocnym wyrokiem sądu.

Art. 95. 1. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, który samowolnie opuścił swoje miejsce służbowe lub poza nim pozostaje, zawiesza się wypłatę uposażenia. W razie uznania nieobecności za usprawiedliwioną wypłaca się funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej zawieszone uposażenie.

2. Za każdy dzień nieusprawiedliwionej nieobecności funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej traci prawo do 1/30 części uposażenia miesięcznego. Odpowiednią kwotę potrąca się przy najbliższej wypłacie uposażenia.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w razie stwierdzenia zawinionej przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej niemożności pełnienia obowiązków służbowych.

Art. 96. 1. Z uposażenia funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej dokonuje się potrąceń na podstawie:

1) tytułów egzekucyjnych sądowych i administracyjnych;
2) prawomocnych orzeczeń o wymierzeniu kary pieniężnej oraz o ustaleniu kosztów postępowania, wydanych w postępowaniu dyscyplinarnym;
3) dobrowolnych obciążeń uposażenia z tytułu:
   a) zobowiązań do zapłaty odszkodowania,
   b) zobowiązań wobec koleżeńskich kas oszczędnościowo-pożyczkowych,
   c) świadczeń socjalnych;
4) odrębnych przepisów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do potrąceń z uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej zwolnionemu ze służby.

Art. 97. 1. Egzekucja z uposażenia funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej na podstawie tytułów egzekucyjnych sądowych i administracyjnych następuje odpowiednio według przepisów o egzekucji sądowej lub egzekucji administracyjnej.

2. Potrąceń na podstawie dobrowolnych obciążeń uposażenia, o których mowa w art. 96 ust. 1 pkt 3, dokonuje się w wysokości ustalonej przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej w jego zobowiązaniu, niezależnie od potrąceń dokonywanych na podstawie tytułów egzekucyjnych sądowych i administracyjnych.

Art. 98. 1. Z odprawy przysługującej funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej mogą być dokonywane potrącenia na zaspokojenie:

1) zaległych świadczeń alimentacyjnych – na podstawie tytułów egzekucyjnych sądowych;
2) roszczeń z tytułu szkody – na podstawie tytułów egzekucyjnych sądowych lub administracyjnych albo dobrowolnych zobowiązań do zapłaty odszkodowania;

3) zobowiązań funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej wobec koleżeńskich kas oszczędnościowo-pożyczkowych – na podstawie dobrowolnego obciążenia uposażenia przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej.

2. Przy zbiegu należności potrąceń dokonuje się w kolejności określonej w ust. 1. Potrącenia nie mogą przekraczać łącznie połowy należnej odprawy.

Art. 99. 1. Przepisów art. 96–98 nie stosuje się przy potrącaniu z przysługujących funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej uposażenia lub odprawy:

1) zaliczek pobranych do rozliczenia;
2) należności z tytułu opłat za świadczenia w naturze.

2. Należności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, potrąca się z uposażenia i odprawy w pełnej wysokości, niezależnie od potrąceń z innych tytułów.

Rozdział 8

Odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej

Art. 100. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za popełnione przestępstwo lub wykroczenie, niezależnie od odpowiedzialności karnej.

Art. 101. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej również za naruszenie dyscypliny służbowej.

2. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest:

1) odmowa wykonania albo niewykonanie polecenia przełożonego, z wyłączeniem przypadku, gdy wykonanie polecenia łączyłoby się z popełnieniem przestępstwa;
2) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób nieprawidłowy;
3) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
4) wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie, funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej lub innej osobie;
5) postępowanie przełożonego w sposób przyczyniający się do rozluźnienia dyscypliny służbowej;

6) stawienie się do służby w stanie po spożyciu alkoholu lub po użyciu podobnie działającego środka oraz spożywanie alkoholu lub używanie podobnie działającego środka w czasie służby;
7) utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej;
8) utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;
9) utrata materiału zawierającego informacje niejawne;
10) ujawnienie informacji pozostającej w związku z wykonywaniem czynności służbowych.

Art. 102. Przewinienie dyscyplinarne, w tym naruszenie dyscypliny służbowej, jest zawinione wtedy, gdy funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej:

1) ma zamiar jego popełnienia, to jest chce je popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi;
2) nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość taką przewidywał albo mógł i powinien przewidzieć.

Art. 103. 1. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej odpowiada dyscyplinarnie, jeżeli popełnia przewinienie dyscyplinarne sam albo wspólnie lub w porozumieniu z inną osobą, a także w przypadku gdy kieruje popełnieniem przez innego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej przewinienia dyscyplinarnego.

2. Funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej odpowiada dyscyplinarnie także w przypadku, gdy nakłania innego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego albo ułatwia jego popełnienie.

3. Każdy z funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej, o których mowa w ust. 1 i 2, odpowiada w granicach swojej winy, niezależnie od odpowiedzialności innych osób.

Art. 104. 1. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na wniosek sądu lub prokuratora, Szef Kancelarii Sejmu informuje sąd lub prokuratora o wyniku postępowania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli sąd nakazał wymierzenie kary dyscyplinarnej funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, nie określając jednak jej rodzaju.

Art. 105. Funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej mogą być wymierzone następujące kary dyscyplinarne:

1) upomnienie;
2) nagana;
3) ostrzeżenie o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
4) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe;
5) obniżenie stopnia Straży Marszałkowskiej;
6) ostrzeżenie o niepełnej przydatności do służby;
7) wydalenie ze służby.

Art. 106. Karę upomnienia wymierza się przez wytknięcie funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przewinienia dyscyplinarnego, jakiego się dopuścił.

Art. 107. Karę nagany wymierza się przez wytknięcie funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przewinienia dyscyplinarnego, jakiego się dopuścił, oraz ostrzeżenie, że kolejne naruszenie dyscypliny służbowej przed zatarciem ukarania może skutkować ukaraniem surowszą karą dyscyplinarną.

Art. 108. Kara ostrzeżenia o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku służbowym polega na wytknięciu ukaranemu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu go, że jeżeli ponownie popełni przewinienie dyscyplinarne, może zostać wyznaczony na niższe stanowisko służbowe w trybie dyscyplinarnym lub ukarany surowszą karą dyscyplinarną.

Art. 109. 1. Kara wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe polega na odwołaniu z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i mianowaniu na stanowisko służbowe niższe od dotychczas zajmowanego.

2. Przed zatarciem kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej nie można mianować na wyższe stanowisko służbowe.

Art. 110. 1. Kara obniżenia stopnia Straży Marszałkowskiej oznacza obniżenie posiadanego stopnia w Straży Marszałkowskiej.

2. Karę obniżenia stopnia Straży Marszałkowskiej można wymierzyć tylko obok kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe albo kary wydalenia ze służby.

Art. 111. Karę ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Straży Marszałkowskiej wymierza się przez wytknięcie funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przewinienia dyscyplinarnego, jakiego się dopuścił, oraz ostrzeżenie, że kolejne naruszenie dyscypliny służbowej przed zatarciem ukarania może skutkować ukaraniem karą usunięcia ze służby.

Art. 112. Kara wydalenia ze służby polega na zwolnieniu ze służby w Straży Marszałkowskiej.

Art. 113. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 90 dni od dnia otrzymania przez przełożonego wiadomości o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego.

2. Nie można wymierzyć funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej kary dyscyplinarnej po upływie roku od dnia popełnienia czynu, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy czyn, o którym mowa w ust. 1, stanowi jednocześnie przestępstwo, przedawnienie karalności dyscyplinarnej następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.

Art. 114. 1. Za popełnione przewinienie dyscyplinarne można wymierzyć tylko jedną karę dyscyplinarną.

2. Za popełnienie kilku przewinień dyscyplinarnych można wymierzyć jedną karę dyscyplinarną, odpowiednio surowszą.

Art. 115. 1. Wymierzona kara powinna być współmierna do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego i stopnia zawinienia, w szczególności powinna uwzględniać okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego skutki, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na obwinionym obowiązków, pobudki działania, zachowanie obwinionego przed popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego i po jego popełnieniu oraz dotychczasowy przebieg służby.

2. Na zaostrzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego:

1) działanie z motywacji zasługującej na szczególne potępienie albo w stanie po spożyciu alkoholu lub użyciu innego podobnie działającego środka;

2) popełnienie przewinienia dyscyplinarnego przez funkcjonariusza przed zatarciem wymierzonej mu kary dyscyplinarnej;
3) poważne skutki przewinienia dyscyplinarnego, zwłaszcza istotne zakłócenie realizacji zadań Straży Marszałkowskiej lub naruszenie dobrego imienia Straży Marszałkowskiej;
4) działanie w obecności podwładnego, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

3. Na złagodzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego:
1) nieumyślność jego popełnienia;
2) podjęcie przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej starań o zmniejszenie jego skutków;
3) brak należytego doświadczenia zawodowego lub dostatecznych umiejętności zawodowych;
4) dobrowolne poinformowanie przełożonego o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego.

4. Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej uwzględnia się okoliczności, o których mowa w ust. 1–3, wyłącznie w stosunku do funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, którego one dotyczą.

Art. 116. 1. Za czyny, za które w myśl odrębnych przepisów właściwe organy są uprawnione do nakładania kar porządkowych, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ponosi wyłącznie odpowiedzialność dyscyplinarną.

2. W przypadkach gdy właściwe organy są uprawnione do stosowania grzywny w celu przymuszenia, funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ponosi wyłącznie odpowiedzialność dyscyplinarną.

3. O wszczęcie postępowania dyscyplinarnego organy, o których mowa w ust. 1 i 2, występują do Szefa Kancelarii Sejmu.

Art. 117. 1. Komendant Straży Marszałkowskiej jest przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej.

2. Szef Kancelarii Sejmu jest przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do Komendanta Straży Marszałkowskiej i jego zastępców.

3. Prawo do obrony jest realizowane w szczególności przez powołanie obrońcy. Obrońcą może być funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej, pracownik Straży Marszałkowskiej, adwokat albo radca prawny.

Art. 118. 1. Przełożony dyscyplinarny, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie popełnienia przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej przewinienia dyscyplinarnego:

1) wszczyna postępowanie dyscyplinarne:
   a) z własnej inicjatywy,
   b) na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej,
   c) na polecenie wyższego przełożonego,
   d) na żądanie sądu lub prokuratora;
2) może wszcząć postępowanie dyscyplinarne na wniosek pokrzywdzonego.

2. Wyższy przełożony dyscyplinarny może wszcząć lub przejąć do prowadzenia postępowanie dyscyplinarne przed wydaniem orzeczenia, jeżeli w jego ocenie jest to konieczne z uwagi na charakter sprawy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 2, przełożony dyscyplinarny zawiadamia odpowiednio sąd lub prokuratora albo pokrzywdzonego o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i wyniku tego postępowania, przesyłając odpis wydanego orzeczenia lub postanowienia. Materiały przekazane przez sąd, prokuratora albo pokrzywdzonego włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

4. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego kwalifikacji prawnej albo tożsamości sprawcy, przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego przełożony dyscyplinarny zleca przeprowadzenie czynności wyjaśniających. Czynności te należy ukończyć w terminie 30 dni.

5. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, co do którego wydano postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, uważa się za obwinionego.

6. Postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego zawiera:

1) oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego;
2) datę wydania postanowienia;

3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego;
4) opis przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu wraz z jego kwalifikacją prawną;
5) uzasadnienie faktyczne zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego;
6) oznaczenie rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie;
7) podpis z podaniem stopnia Straży Marszałkowskiej, imienia i nazwiska przełożonego dyscyplinarnego;
8) pouczenie o uprawnieniach przysługujących obwinionemu w toku postępowania dyscyplinarnego.

Art. 119. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną.

2. Postępowanie dyscyplinarne ma na celu w szczególności:
1) ustalenie, czy czyn, za który funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, faktycznie został popełniony i czy obwiniony jest jego sprawcą;
2) wszechstronne wyjaśnienie przyczyn i okoliczności czynu, o którym mowa w pkt 1;
3) zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie;
4) orzeczenie kary dyscyplinarnej współmiernej do zaistniałego przewinienia.

Art. 120. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, jeżeli:
1) czynności wyjaśniające nie potwierdziły zaistnienia czynu, za który funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną;
2) upłynął termin określony w art. 113 ust. 1.

2. Postępowania dyscyplinarnego można nie wszczynać, jeżeli:
1) funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej wystąpi pisemnie o niezwłoczne zwolnienie ze służby;
2) wina funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej i okoliczności czynu nie budzą wątpliwości oraz nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż upomnienie.

Art. 121. 1. Postępowanie dyscyplinarne prowadzi rzecznik dyscyplinarny.

2. Rzecznik dyscyplinarny zbiera materiał dowodowy i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, w szczególności przesłuchuje świadków, obwinionego, przyjmuje od niego wyjaśnienia i dokonuje oględzin. Z czynności tych sporządza protokoły. Rzecznik dyscyplinarny może także zlecić przeprowadzenie odpowiednich badań.

3. Wyjaśnienia, zeznania, oświadczenia i wnioski oraz stwierdzenia określonych okoliczności przez rzecznika dyscyplinarnego w postępowaniu dyscyplinarnym zapisuje się w protokole z możliwą dokładnością, a osoby biorące udział w czynnościach mają prawo żądać zapisania w protokole z pełną dokładnością wszystkiego, co dotyczy ich praw i interesów.

4. Osoby biorące udział w czynności, z której sporządzany jest protokół, a także osoby przy niej obecne po zapoznaniu się z treścią protokołu podpisują każdą jego stronę. Odmowę zapoznania się z treścią protokołu, a także odmowę lub brak podpisu którejkolwiek osoby należy omówić w protokole.

5. Rzecznik dyscyplinarny w toku postępowania wydaje postanowienia, na które obwinionemu, jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, oraz pokrzywdzonemu, o ile pozwala na to niniejsza ustawa, służy zażalenie w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 122. 1. Szef Kancelarii Sejmu wyznacza, na wniosek Komendanta Straży Marszałkowskiej, rzecznika dyscyplinarnego na okres 4 lat spośród funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej służby stałej.

2. Rzecznika dyscyplinarnego odwołuje się w przypadku:

1) zaistnienia okoliczności, które stanowią podstawę zwolnienia go ze służby;
2) prawomocnego ukarania go karą dyscyplinarną.

3. Rzecznik dyscyplinarny podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym, jeżeli:

1) sprawa dotyczy go bezpośrednio;
2) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym obwinionego lub osoby przez niego pokrzywdzonej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego;
3) był świadkiem czynu;

4) między nim a obwinionym lub osobą pokrzywdzoną przez obwinionego zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

4. Rzecznika dyscyplinarnego można wyłączyć od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym także z innych uzasadnionych przyczyn.

Art. 123. 1. O okolicznościach uzasadniających wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym rzecznik dyscyplinarny zawiadamia niezwłocznie Szefa Kancelarii Sejmu.

2. Wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym może nastąpić również na wniosek obwinionego lub jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony.

3. Szef Kancelarii Sejmu wydaje postanowienie o wyłączeniu albo odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

4. W przypadku wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym postępowanie dyscyplinarne prowadzi wskazany przez Szefa Kancelarii inny funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej.

5. Do funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, o którym mowa w ust. 4, mają zastosowanie przepisy ust. 1–3 i art. 121 ust. 5.

Art. 124. 1. W toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

1) składania wyjaśnień;
2) odmowy składania wyjaśnień;
3) zgłaszania wniosków dowodowych;
4) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek;
5) ustanowienia obrońcy;
6) wnoszenia do Komendanta Straży Marszałkowskiej zażaleń na postanowienia wydane w toku postępowania przez rzecznika dyscyplinarnego.

2. Rzecznik dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, odmówić udostępnienia akt, jeżeli sprzeciwia się temu dobro postępowania dyscyplinarnego.

3. Ustanowienie obrońcy, jeżeli nie zawiera ograniczeń, uprawnia go do działania w całym postępowaniu dyscyplinarnym, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia. O zmianie zakresu pełnomocnictwa

uprawniającego do działania w postępowaniu dyscyplinarnym lub o jego cofnięciu obwiniony niezwłocznie zawiadamia obrońcę oraz rzecznika dyscyplinarnego.

4. Obrońca nie może podejmować czynności na niekorzyść obwinionego. Może on zrezygnować z reprezentowania obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego, zawiadamiając o tym obwinionego oraz rzecznika dyscyplinarnego. Do czasu ustanowienia nowego obrońcy, jednak nie dłużej niż 14 dni od dnia zawiadomienia obwinionego, obrońca jest obowiązany podejmować niezbędne czynności.

5. Udział obrońcy w postępowaniu dyscyplinarnym nie wyłącza osobistego działania obwinionego.

Art. 125. 1. Orzeczenia, postanowienia, zawiadomienia i inne pisma, wydane w toku postępowania dyscyplinarnego, doręcza się obwinionemu oraz obrońcy, jeżeli został ustanowiony. W przypadku doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach pisma, od którego przysługuje zażalenie, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.

2. Wniosek dowodowy obwiniony zgłasza na piśmie rzecznikowi dyscyplinarnemu, który rozstrzyga o uwzględnieniu wniosku albo odmawia, w drodze postanowienia, uwzględnienia wniosku, jeżeli:

1) okoliczność, która ma być udowodniona nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
2) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności lub nie da się przeprowadzić;
3) przeprowadzenie dowodu jest sprzeczne z prawem.

3. Nieusprawiedliwiona nieobecność obwinionego w służbie, zwolnienie obwinionego od zajęć służbowych z powodu choroby oraz nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego nie wstrzymują biegu postępowania dyscyplinarnego, a czynności, w których jest przewidziany udział obwinionego, nie przeprowadza się lub przeprowadza się w miejscu jego pobytu.

4. Udział w czynnościach dowodowych oraz zapoznanie z aktami postępowania dyscyplinarnego obwinionego zwolnionego od zajęć służbowych z powodu choroby wymaga zgody lekarza, który orzekł czasową niezdolność obwinionego do służby. W przypadku braku możliwości nawiązania kontaktu z lekarzem lub zmiany lekarza

zgody takiej może udzielić lekarz, który obecnie leczy obwinionego, a w dalszej kolejności lekarz o takiej samej specjalności.

Art. 126. 1.Czynności dowodowe w postępowaniu dyscyplinarnym powinny być zakończone w terminie miesiąca od dnia wszczęcia tego postępowania. Komendant Straży Marszałkowskiej może, w drodze postanowienia, przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych do 2 miesięcy.

2. Szef Kancelarii Sejmu może przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony powyżej 2 miesięcy.

3. Szef Kancelarii Sejmu może, w drodze postanowienia, zawiesić postępowanie dyscyplinarne z powodu zaistnienia długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej prowadzenie postępowania. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte z inicjatywy pokrzywdzonego, zażalenie na to postanowienie może również złożyć pokrzywdzony.

4. Szef Kancelarii Sejmu wydaje postanowienie o podjęciu zawieszonego postępowania dyscyplinarnego po ustaniu przeszkody, o której mowa w ust. 1.

Art. 127. 1. Rzecznik dyscyplinarny po przeprowadzeniu czynności dowodowych i uznaniu, że zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy, zapoznaje obwinionego z aktami postępowania dyscyplinarnego.

2. Obrońca może zapoznać się z aktami postępowania dyscyplinarnego, o których mowa w ust. 1, nie później niż do dnia zapoznania obwinionego z tymi aktami.

3. Z czynności zapoznania z aktami postępowania dyscyplinarnego sporządza się protokół.

4. Odmowa zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego lub złożenia podpisu stwierdzającego tę okoliczność nie wstrzymuje tego postępowania. Rzecznik dyscyplinarny dokonuje wzmianki o odmowie w aktach postępowania.

5. Obwiniony ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego zgłosić wniosek o ich uzupełnienie, który rozstrzyga rzecznik dyscyplinarny w drodze postanowienia.

6. Obwiniony ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego zgłosić wniosek o ich

uzupełnienie w zakresie wynikającym z przeprowadzonych czynności dowodowych uzupełniających akta tego postępowania.

7. Rzecznik dyscyplinarny po zapoznaniu obwinionego z aktami postępowania dyscyplinarnego wydaje postanowienie o zakończeniu czynności dowodowych oraz sporządza sprawozdanie, w którym:

1) wskazuje prowadzącego postępowanie i przełożonego dyscyplinarnego, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego;
2) wskazuje obwinionego oraz określa zarzucane mu przewinienie dyscyplinarne, z opisem stanu faktycznego ustalonym na podstawie zebranych dowodów;
3) przedstawia wnioski dotyczące uniewinnienia, odstąpienia od ukarania lub wymierzenia kary albo umorzenia postępowania.

Art. 128. 1. Przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, jeżeli:

1) nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej;
2) w toku postępowania dyscyplinarnego ustalono, że czyn przypisany obwinionemu nie wypełnia znamion czynu, za który funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną;
3) obwiniony zmarł;
4) obwiniony przestał podlegać orzecznictwu dyscyplinarnemu;
5) postępowanie co do tego samego czynu tego samego obwinionego zostało prawomocnie ukończone lub wszczęte wcześniej toczy się;
6) zaistniały inne okoliczności wyłączające postępowanie dyscyplinarne wymienione w art. 120.

2. Postępowanie dyscyplinarne można umorzyć w razie długotrwałej choroby obwinionego lub złożenia przez niego pisemnego wniosku o niezwłoczne zwolnienie go ze służby, jeżeli postępowanie dotyczy czynu, za który funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej ponosi wyłącznie odpowiedzialność dyscyplinarną.

3. Postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego zawiera:

1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego, który wydaje postanowienie;
2) datę i miejsce wydania;
3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
4) określenie czynu zarzucanego obwinionemu;

5) uzasadnienie postanowienia;
6) pouczenie o prawie wniesienia zażalenia;
7) podpis przełożonego dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie.

Art. 129. 1. Przełożony dyscyplinarny, który wszczął postępowanie dyscyplinarne sprawuje nadzór nad prawidłowym przebiegiem tego postępowania.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, przełożony dyscyplinarny, który wszczął postępowanie dyscyplinarne może uchylić postanowienie, o którym mowa w art. 127 ust. 7, oraz przekazać akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu do uzupełnienia, w przypadku stwierdzenia, że nie zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy.

Art. 130. 1. Na podstawie oceny zebranego w postępowaniu dyscyplinarnym materiału dowodowego przełożony dyscyplinarny wydaje orzeczenie o:
1) uniewinnieniu;
2) odstąpieniu od ukarania;
3) ukaraniu;
4) umorzeniu postępowania.

2. Orzeczenie powinno zawierać:
1) oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego;
2) datę wydania orzeczenia;
3) imię i nazwisko oraz stopień i stanowisko służbowe obwinionego;
4) opis przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu wraz z kwalifikacją prawną;
5) rozstrzygnięcie o uniewinnieniu, stwierdzeniu winy i odstąpieniu od ukarania lub wymierzeniu kary dyscyplinarnej albo umorzeniu postępowania dyscyplinarnego;
6) uzasadnienie faktyczne i prawne orzeczenia;
7) podpis z podaniem imienia i nazwiska przełożonego dyscyplinarnego;
8) pouczenie o prawie wniesienia odwołania do wyższego przełożonego dyscyplinarnego, zaś orzeczenie wydane w postępowaniu w drugiej instancji – pouczenie o prawie wniesienia skargi do właściwego sądu administracyjnego.

3. Przełożony dyscyplinarny uchyla postanowienie, o którym mowa w art. 127 ust. 7, oraz przekazuje akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu do uzupełnienia w przypadku stwierdzenia, że nie zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy.

4. Przełożony dyscyplinarny może odstąpić od ukarania, jeżeli stopień winy lub stopień szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego dla służby nie jest znaczny, a właściwości i warunki osobiste funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej oraz dotychczasowy przebieg służby uzasadniają przypuszczenie, że pomimo odstąpienia od ukarania będzie on przestrzegał dyscypliny służbowej oraz zasad etyki zawodowej.

5. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem sporządza się na piśmie nie później niż w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych.

6. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie obwinionemu.

7. Jeżeli przełożony dyscyplinarny uzna, że należy wymierzyć karę dyscyplinarną, do której wymierzenia nie jest uprawniony, wniosek w tej sprawie wraz z aktami postępowania przesyła Szefowi Kancelarii Sejmu.

8. W przypadku zamiaru wymierzenia kary wydalenia ze służby w Straży Marszałkowskiej, Szef Kancelarii Sejmu, przed wydaniem orzeczenia dyscyplinarnego, wzywa obwinionego w celu wysłuchania go. W wysłuchaniu uczestniczy rzecznik dyscyplinarny. Obwinionemu doręcza się sprawozdanie, o którym mowa w art. 127 ust. 7, w terminie umożliwiającym zapoznanie się z nim przed wysłuchaniem.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadku:

1) tymczasowego aresztowania obwinionego;
2) odmowy obwinionego stawienia się lub jego nieusprawiedliwionej nieobecności;
3) zaistnienia innej przeszkody uniemożliwiającej obwinionemu stawienie się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych.

Art. 131. 1. Postępowanie dyscyplinarne jest dwuinstancyjne. Od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji obwinionemu służy odwołanie w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Odwołanie składa się do wyższego przełożonego dyscyplinarnego za pośrednictwem przełożonego, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji.

3. W stosunku do orzeczeń wydanych przez Komendanta Straży Marszałkowskiej wyższym przełożonym dyscyplinarnym jest Szef Kancelarii Sejmu, zaś w stosunku do orzeczeń wydanych przez Szefa Kancelarii Sejmu wyższym przełożonym dyscyplinarnym jest Marszałek Sejmu.

4. Wyższy przełożony dyscyplinarny odmawia przyjęcia odwołania, w drodze postanowienia, jeżeli zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalne. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne.

Art. 132. 1. W postępowaniu odwoławczym rozpoznanie sprawy następuje na podstawie stanu faktycznego ustalonego w postępowaniu dyscyplinarnym. Jeżeli jest to potrzebne do prawidłowego wydania orzeczenia, wyższy przełożony dyscyplinarny może uzupełnić materiał dowodowy, zlecając rzecznikowi dyscyplinarnemu prowadzącemu postępowanie dyscyplinarne wykonanie czynności dowodowych, określając ich zakres.

2. Z materiałami uzyskanymi w wyniku czynności dowodowych, o których mowa w ust. 1, rzecznik dyscyplinarny zapoznaje obwinionego. W terminie 3 dni od dnia zapoznania obwiniony ma prawo zgłoszenia wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu uwag dotyczących przeprowadzonych czynności dowodowych. Przepisy art. 127 ust. 2 – 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 133. 1. Wyższy przełożony dyscyplinarny może zaskarżone orzeczenie:

1) utrzymać w mocy;
2) uchylić w całości albo w części i w tym zakresie uniewinnić obwinionego, odstąpić od ukarania, wymierzyć inną karę albo, uchylając to orzeczenie, postępowanie dyscyplinarne umorzyć;
3) uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez przełożonego dyscyplinarnego, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga przeprowadzenia czynności dowodowych w całości lub w znacznej części.

2. Postępowanie odwoławcze umarza się w przypadku cofnięcia odwołania.

3. W postępowaniu odwoławczym wyższy przełożony dyscyplinarny nie może wymierzyć surowszej kary dyscyplinarnej.

Art. 134. 1. Orzeczenie staje się prawomocne:

1) z upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli go nie wniesiono;
2) w dniu jego wydania przez organ odwoławczy.

2. Przełożony dyscyplinarny po uprawomocnieniu się orzeczenia niezwłocznie wykonuje orzeczoną karę.

3. Szef Kancelarii Sejmu po uprawomocnieniu się orzeczenia niezwłocznie wykonuje karę:

1) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
2) wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe przez wydanie decyzji o zwolnieniu lub odwołaniu ukaranego z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i mianowaniu go na niższe stanowisko służbowe;
3) wydalenia ze służby w Straży Marszałkowskiej przez wydanie decyzji o zwolnieniu ukaranego funkcjonariusza ze służby.

4. Prawomocne orzeczenie o odstąpieniu od ukarania albo o ukaraniu oraz prawomocne postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego włącza się do akt osobowych funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej.

Art. 135. Od orzeczenia oraz postanowienia kończącego postępowanie dyscyplinarne funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 136. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące wezwań, terminów, doręczeń i świadków, z wyłączeniem możliwości nakładania kar porządkowych oraz zatrzymania i doprowadzenia świadków. W postępowaniu dyscyplinarnym do świadków nie stosuje się art. 184 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

2. O zwolnieniu od złożenia zeznania lub odpowiedzi na pytania osoby pozostającej z obwinionym w szczególnie bliskim stosunku osobistym rozstrzyga, w drodze postanowienia, rzecznik dyscyplinarny.

Art. 137. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej oznacza uznanie kary za niebyłą.

2. Kary dyscyplinarne podlegają zatarciu po upływie:

1) 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary upomnienia albo nagany;
2) 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
3) 18 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe albo kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby.

3. W przypadku nienagannej służby, stwierdzonej w opinii służbowej, przełożony dyscyplinarny może zatrzeć karę dyscyplinarną przed upływem terminu określonego w ust. 2, jednak nie wcześniej niż przed upływem:

1) 3 miesięcy od dnia orzeczenia kary upomnienia albo nagany;
2) 6 miesięcy od dnia orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
3) 12 miesięcy od dnia orzeczenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe albo kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby.

4. Za wykazanie męstwa lub odwagi oraz znaczące wyniki w służbie przełożony dyscyplinarny może w każdym czasie zatrzeć karę dyscyplinarną.

5. Jeżeli funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej zostanie ponownie ukarany przed zatarciem kary dyscyplinarnej, okres wymagany do zatarcia nieodbytej kary biegnie na nowo od dnia orzeczenia nowej kary.

6. W przypadku jednoczesnego wykonywania więcej niż jednej kary dyscyplinarnej zatarcie skazania następuje z upływem terminu przewidzianego dla kary surowszej.

7. Zatarcie skazania powoduje usunięcie z akt osobowych funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej orzeczenia o ukaraniu. Orzeczenie o odstąpieniu od ukarania usuwa się z akt osobowych po upływie 6 miesięcy od dnia jego uprawomocnienia się, przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio. Prawomocne postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego usuwa się z akt osobowych po upływie 6 miesięcy od dnia jego uprawomocnienia się, przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 138. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli:

1) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności, okazały się fałszywe;
2) zostały ujawnione istotne dla sprawy okoliczności, które nie były znane w toku postępowania dyscyplinarnego;
3) orzeczenie wydano z naruszeniem obowiązujących przepisów, jeżeli mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
4) orzeczenie zostało wydane w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

2. Postępowanie dyscyplinarne wznawia się na wniosek ukaranego lub obwinionego, albo w przypadku jego śmierci na wniosek członka rodziny uprawnionego do renty rodzinnej, jeżeli w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego stracił moc lub uległ zmianie przepis prawny będący podstawą wydania orzeczenia dyscyplinarnego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wniosek o wznowienie składa się w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

4. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

5. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na korzyść ukaranego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej może nastąpić w każdym czasie.

6. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się na niekorzyść ukaranego funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej po ustaniu karalności przewinienia dyscyplinarnego.

7. Przełożony dyscyplinarny, który wydał orzeczenie dyscyplinarne, wznawia postępowanie dyscyplinarne z urzędu lub na wniosek ukaranego lub obwinionego albo, w przypadku jego śmierci, na wniosek członka rodziny uprawnionego do renty rodzinnej. O wznowieniu postępowania dyscyplinarnego z urzędu zawiadamia się ukaranego lub obwinionego albo, w przepadku jego śmierci, członka rodziny uprawnionego do renty rodzinnej.

8. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego wnosi się do przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie, w terminie 30 dni od dnia, w którym ukarany lub obwiniony dowiedział się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania.

9. Jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działalność przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie, o wznowieniu rozstrzyga wyższy przełożony dyscyplinarny.

Art. 139. 1. Po wznowieniu postępowania dyscyplinarnego przeprowadza się czynności dowodowe ograniczone do przyczyn wznowienia, a po ich zakończeniu, stosownie do poczynionych ustaleń, wydaje się orzeczenie:

1) uchylające dotychczasowe orzeczenie i stwierdzające uniewinnienie ukaranego lub umorzenie postępowania dyscyplinarnego albo
2) zmieniające dotychczasowe orzeczenie i wymierzające inną karę dyscyplinarną, albo
3) odmawiające uchylenia dotychczasowego orzeczenia.

2. Zmiana dotychczasowego orzeczenia i wymierzenie innej kary dyscyplinarnej nie może nastąpić po ustaniu karalności przewinienia dyscyplinarnego.

3. Orzeczenie kary surowszej od dotychczasowej jest możliwe tylko wtedy, gdy wznowienie następuje z urzędu i orzeczona kara jest rażąco niewspółmierna do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego.

4. Jeżeli w następstwie wznowienia postępowania wymierzono karę łagodniejszą, ulegają uchyleniu skutki kary dotychczasowej, a w przypadku wymierzenia kary surowszej, jej wykonanie rozpoczyna się od dnia wymierzenia.

5. Termin zatarcia kary zmienionej w następstwie wznowienia postępowania liczy się od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymierzeniu nowej kary. Na poczet okresu zatarcia nowej kary zalicza się okres zatarcia, który upłynął od uprawomocnienia się orzeczenia kary dotychczasowej.

Art. 140. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa Kancelarii Sejmu, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej, w tym obiegu dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym, prostowania błędów pisarskich i rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek, oraz określi wzory postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym, mając na względzie sprawność prowadzonego postępowania.

Rozdział 9

Przepis końcowy

Art. 141. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia ……– Przepisy wprowadzające ustawę o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. poz. …).